

RMK I. 14.

Koll. 2.

GRĀMA

TICA HVNGAROLATINA IN
usum puerorū recēs scripta Ioanne
Syluestro Pannonio autore.

De noua, apud nrōs, beneficio Principis nrī
imprimendi arte ac lucentes Hexastichon.

Quisquis ī hoc ludo studijs incūbis h̄estis
Hec noua quæ cernis iā cape dona libēs
progreſsum spondēt studiorū nanq̃ tuorū,
Diues quæ nunq̃ Pannonis ora tulit.
Atq̃ tuo meritis noctesq̃, diesq̃ referre
Ne cesses grates qui exhibet ista, Duci.

NEANESI, Añ. 1539 die 14 Iunij.

Tetraslichon ad pueros.

Primū puer primis, discas, rudimenta, sub annis

Inis contemptis, nec cito summa petas.

Acarus & Phæton exemplo sunt tibi, quorum

Interitum, fluvius sensit, & unda maris.

Ad THEODORVM filiū Carmē Eudecasylabū.

Sub luna genito noua, nouum nunc

Nato, prodit opus nouo, nouum sit

Ut munus pueris, nouo sub anno

Qui formam studiū nouam sequuntur.

Ut dictat schola quam nouam, nouellis

Exiit pueris, in urbe nosser

Princeps, quæ noua, dicta, quod sit inter

Curuos, Insula, fluminum recessus.

Quin tu nate, nouum, precamur, ut sis

In Christi populo nouo, per orbem,

Cecus, pellere quod queat: tenebras

Astrorumq; ducem p̄ys, oriri

Curet p̄toribus, tenelle, sydas.

In osorem.

Liude quid nostrum mordaci dente libellum

Conficis: explere hoc non potes ingluuiem.

EPIST. NVNCVPATORIA

ad Theodorum filium.

isum est mihi imprimis utile esse Theo-

dor fili mi anteq̃ Nouum Testamentū

sermone ur̄o patrio, nra opera, in manu

exeat hoim. hæc scriber̄ ῥητορικῆς ἱστορίας νοτίαις tibi,
quæ in exilio super exilū genui, nūcupar. Dupplici quippa
noīe. Primū quodd puerilia pueros maxie decet. Deinde quod
cui hæc præter te inscribere hēbam neīem. Prius enī hæc a
q̃busdā contēpta sūt, prius tūc ποικίλων ἡλικίας noīe dāna
ta q̃ lucē eēnt adepta. Id aut̄ usu uenit solet parti dō ma
lignantē horū naturā. Partī uero & potissimē quodd hī nondū
satis itelligūt q̃tū hoc studiorū genus, rētis studijs momē
tū præbeat. q̃tūq; referat ex naturali sermone pegrinū cō
parare. Et quāq; hæc alijs parua nimis ac contēnenda uī
deatur, tibi tñ fili mi magnū debet uideri q̃tquid a parē
te tuo singulari proficiscitur affectu. Infantiā s̄c ego cū
ceteris natiōibus, mō cū tuo ac tui similiū cōmodo q̃licū
q̃. Ad hūc n. modū & reliquæ nationes, tenuib; ī suis ipso
rū liguis, propositis p̄ceptis, tenerā aīatē sensī ad altiora
prouehūt studia, & quasi p̄māsum illis præbēt, nec patiūtur
prius, ad sumā gradū facere, q̃ quæ p̄mo discēda erāt pro
be tenuerūt. Qua re q̃tū rētis studijs consulāt res ipsa lo
quitur. Vidēus enī apud illas inuentutē ī lrārū studio bre
ui ad aliquod īgenij nomē peruenit, ac mox ad eruditionis
fastigiū ascender. In qua eē cōpletur quod Prouerbio dictū
solet, Generosi arboris plantā statī cū fructu eē, cui etiā cā
didus studiosorū gr̄c̄a profectu studiorū hisce gratulatun
uerbis Ὁ δὲ οὐδὲν ῥῆτορὶς ποικίλων ἡλικίας. Cōtra nrā inuē
tus aut raro admodū aut nūq̃ ad bonā peruenit frugē. Id
quod hanc dubie euenit solet q̃ studiorū uerū negligat on
dijūq;

dinc statimq; ad summa illa, neglectis aut etiam contemp-
 tis, humilibus rei Grammaticæ præceptis, prosiliat. Summa n. illa
 Cui uere Fabius sēsīt sine horū tenuiū præceptorū fundamentis
 stare nequnt. Et quis multū labore, eodē tñ iux Prouerbiū
 ī statu sp eē dephendit, ut mirari possis q̄ta rebus ī oñibus
 recti ordinis sit uis. Scribius enī hęc ad reliquarū nationum
 exēm ī usu Elementariorū puerorū quos publice docēs, illorū
 qdē p̄sentē, tuū uero filii futurū. Scribius aut nō otij abū
 dāta, sed necessitate cōpulsū. Nā postea q̄ me fortuna eo de-
 trusit ut elementariorū puerorū sim præceptor re ipsa cōperi
 opus eē institutionē pueris ī patria q̄ līguā ad per noscedas
 casuū drās, rliquāq; līguā p̄p̄etate. Accipe itaq; Theos-
 dore fili hoc quicqd est muneris. accipe inq; q̄ bona a p̄s
 rēte tuo tibi debita. Neq; enī aliud bonorū gēus tibi nūc
 donā possū. Bona enī ex patria, auita iure hereditario
 tibi debita, parti īprobi ciues, parti ij qui præbyterorū se
 se noīe uēditāt, idigne possidēt. Habebis tñ haud dubie sat
 bona, si procedēte ætate deum timere occēperis. Qui enim
 te intra abditos materni uteri sinus admirabili sua prouidentia
 mēsisibus cōpluribus sonit, idē aditi ī lucē de uictu ceteris
 q̄ uite necessarijs prouidebit. Quod aut ad curā attinet pa-
 ternā nec ipse tibi deero, inuāte me ad hoc principe
 meo, qui nō uulgarem mei una tecum curā
 se gerere mihi iā olī recepit. Det tibi
 deus fili mi īcremētum. Neanesi
 18. Kal. Nouembr. An. M, D, XXXVI.

GRAMMA

TICA HUNGAROLATINA IN
VSV M PVERORVM NVNC

primum scripta, Ioanne Syl-
uestro autore.

GRAMMATICA est ars
 recte loquendi et scribendi au-
 thoritate optimorū poetarum
 et oratorum constans. Docet
 enim primum quæ uocum inter
 se sit differētia. Deinde quæ dictionum componens
 darum ratio. Ac drām quidem tradit quæ est circa
 literas, Syllabas, et casus. Constructionem uero
 quæ est circa uoces recte scriptas, modulatas, et
 inflexas, quæ singula nisi probe tenuerimus, nihil
 unquā recte uel scribimus uel enunciamus. In hoc
 ergo Grammatica inuenta est, ut recte tū loquādi,
 tum scribendi esset magistra. Γραμματική græca
 uox est latine dici potest literatura, Βετὴνὴν uero
 tudoman.

A Partes

Litera. ut D,

Betű.

Syllaba.

Eggbefoglalás, ut Dul,

Partes gram

maticae sunt. Dicitio. ut Dulcis.

Igbe.

Oratio. ut Dulcis amor patriae.

Befid.

Ides az hazának perelme.

L I T E R A.

Litera est minima pars uocis articulata.

Az Betű az Szona mentül kűssebb része, mel
let betűvel meg írhatna.

Literae quibus Latini utuntur sunt tres et
uiginti. A b c d e f g h i k l m n o
p q r s t u x y z.

Ex his quasdam certis distinguimus notis,
quasdam geminamus, quo patrij sermonis uoces
comodius possimus ducere.

ā ē ez, ē g gh ŷ ŷ l' n ō ſ ſ ſ ſ.

Sunt qui his Latinorum literis, Grecae censeant
miscendas

miscendas quod eadem non probo. Neque enim
sumus ὀυγγραφῶτα ut his latinorum literis
sermo noster Hungaricus exprimi nequeat.

Diuisio literarum.

Vocales.

Szotiuók.

Consonantes.

szajualzenghók.

Mute.

Literarum aliae. Néma.

Semiuocales.

Szélpotiuók.

Liquide.

Eloludók.

A

E

Vocales sunt Quinq

I

O

V

ā ŷ

Vo

Vocales numero licet sint **Quinq.** Potestate
tñ sunt septem. Quandoquidem (iuxta Diomedis
grammatici snām) e & pro e & u, Græcis uocalis
bus, latini solent ponere, O uero & pro o & ω.
Præter necessitatem itaq; quidam ω in Orthogra-
phia nostri Sermonis literis putat nascendum esse
latinis.

Vocales omnes in nostra lingua ut in hebræa
duplicis sunt & potestatis & figuræ dempta I li-
tera. Nunc enim sunt Rectæ Nunc Obliquæ.

Rectum.	Mondā,	Aztmondā,
A aliud	ut Dixit	
Obliquum.	Monda,	Og monda.

Rectum.	Kereſe.	Kereſe ütet.
B	ut Quæ	
Obliquum.	ſuit.	Kereſe. Kereſe en- ghemet.

Rectum.	ſaſtigium.	Drom.
O	ut	
Obliquum.	gaudium.	Dröm.
	fuligo.	Forom.
	Vnguis.	Köröm.

V

Rectum

Rectum. Caro. Jus.
V ut
Obliquum. μελλόποdis. Jūs.

Ex uocalibus ſunt	Oc,	Fœdus.	Sponſus.
Diphthongi.	Au,	Audax.	Jus.
Retſotiuſſ.	Eu,	Eutialis.	

Vocales dicuntur quod ad ſcribendas uoces ar-
ticulatas ſint neceſſariæ. hog ſik ſigheſet lege-
neſ az ollán ſoknak meg irafára melléket Betűt
uel meg irhatnak.

Diphthongus græce geminus ſonus latine qui
maxime apparet in his duabus diphthongis au &
eu.

Conſonantes ſunt ſedecim.
B, c, d, f, g, h, k, l, m, n, p, q, r, s, t, x.
Quibus quidam z adijciunt.

Conſonantes dicuntur quod interdum Præpoſi-
tæ, interdum ſubiectæ uocalibus conſonant.

Hog niha elöl niha ut ol uettetuin, az Spotiuſſ.
uel egetembe tiſneſ Zenghiſt.

Mutæ quod ſine uocalium ad miniculo non poſ-
ſunt enunciari.

• iy hog

30g az ſotiúókné ſeghijezighe nélkül fi nem
mondathatnak.

Sunt aut numero nouem. B c, d, f, g, k, p, q, t.

Semiuocales, quod dimidium uocalium ptatis
habeant. 30g az ſotiúókné fél hatalmát bírták.

Sunt autem septem. F, l, m, n, r, s, x.

Liquida, quod interdum in breui Syllaba li-
quescant. 30g niha az rövid eggbefoglalásban
el oluagának. U sunt quatuor l, m, n, r.

SYLLABA.

Syllaba est proprie comprehensio literarum
enunciata. az Eggbefoglalás semmi nem
egéb, hanem az fi mondott betűkné eggbefogla-
lása. Syllaba dicitur a græco uerbo συλλαβας
ἐκαστον quod significat comprehendere, eggbefog-
lalni. latine connexiones dici possunt.

Syllabarum alia longæ, alia breues, alia cões.

Literarum comprehensio.

Æ Rectum.

Æ bā dā fā gā hā kā lā mā nā pā rā sā tā
uā xā zā.

A Obliquum.

A ba da fa ga ha ka la ma na pa ra sa
ta ua xa za.

Æ Rectum

Æ Rectum.

Æ be de fe ge he ke le me ne pe re
se te ue xe ze.

Æ Obliquum.

Æ be de fe ge he ke le me ne pe re
se te ue xe ze.

Æ

Æi ei ij oi ui.

Æuf ay cy iy oy uy, Ja ie ij io iu.

O Rectum.

O bo do fo go to ko lo mo no po ro
so to xo zo.

Ō

Ō Obliquum.

Ō bō dō fō gō hō kō lō mō nō pō rō sō
tō uō xō zō.

V

V Rectum.

V bu du fu gu hu lu mu nu pu ru
su tu vu xu zu.

Ū

Ū Obliquum.

Ū bū dū fū gū hū kū lū mū nū pū rū
sū tū vū xū zū.

a iij dictio

DICTIO.

Dictio est uox articulata cum aliqua significatione ex qua instruitur oratio & in quam res soluitur. AZ ige semmi nem egéb, ha nem oll' so mell' meg irhatnak, es ualamit iegez, mell' fobol fobesid lißen, es mell' foba az fobesid esmeglen el ostantik.

Dictionum alia Simples, alia Composita. Compositarum item multiplex forma exempla ex Donato petat puer.

ORATIO.

Oratio est Sermo quae dictionibus constat. AZ fobesid semmi nem egéb ha nem oll' besillie mell' ighitböl uagon.

Partes orationis sunt octo.

Nomen, Pronomen, Verbum, Aduerbum, Participium, Coniunctio, Prepositio, Interiectio.

Nem, Nemirtualo, Besid, Besidhezualo, Sclisunio, Eggbesoglalo, Elöl uetö, Közbe uetö.

Ascensu

Orthographia. Igaz irásnak tudománya.

Prosodia. Ineklishez ualo tudománya.

Recensentur

Grammatica. Etymologia. Igahitnek igaz tulajdonságairól ualo tudománya.

partes & ha.

Syntaxis. Besidnek eggebe fésziról ualo tudománya.

Quae superioribus ita sunt cognatae ut ab illis separari nullo modo possint. Orthographia enim literarum est. Prosodia syllabarum. Etymologia dictionum, Syntaxis oronum. De quibus singulis consilium non est hoc loco agere, sed de Orthographia tantum, & quidem quoad eius fieri potest breuissime. Si quis plura his, hac de re desiderat, legat ea quae Secundo tractantur libello.

DE ORTHOGRAPHIA
HUNGARICI
SERMONIS.

De uocalium Orthographia.

REGULA PRIMA.

Rectam uocalium utriusque ordinis scripturam em superioribus puer una cum exemplis facile discet.

de consos

De Consonantium Orthographia.

REGVLA SECVNDA.

Hæ quinq; Consonantes C, G, L, N, T, & præpositæ & postpositæ Vocalibus, nonnunq; ut peregrino nescio quo sono offeruntur ita literarū combinationes, figurasq; regunt nouas. Verum ut hæc facilius assequantur pueri, uoces Latinas cum peregrinis coniungemus. Sunt autem hæc.

Ac ec ic oc uc.

Ca ce ci co cu.

Acz ecz icz ocz ucz, Cza cze czi czo czu.
öcz ücz. czö czü.

Aut

acz ecz icz ocz ucz, Cza ce ci czo czu.
öcz ücz. czö czü.

Ex his, ce, ci, uoces sunt latine.

Ag eg ig og ug. Ga ge gi go gu.

Ag eg ig og ug. Ga ghe ghi go gü.
ög üg. gö gü.

Et hic ge, gi, uoces erant latine.

Al

Al el il ol ul.

La le li lo lu.

Al le il ol ul.
öl ül.

La le li lo lu.
lö lü.

An en in on un.

Na ne ni no nu.

An en in on un.
ön ün.

Na ne ni no nü.
nö nü.

At et it ot ut.

Ta te ti to tu.

At et it ot ut.
öt üt.

Ta te ti to tü.
tö tü.

De tribus generibus literæ S & U eorum
Orthographia.

REGVLA TERTIA.

Cum latinus Sermo unum tantum S habeat, noster tria, idq; iuxta Hebrææ lingue proprietatem. Vnum asperius, aliud mollius, Tertium quod inter hæc medium est. S asperum quidam per seh scribunt

scribunt. nos facilioris tum scribendi, tum legendi
grā per s simplex, mollius per ꝑ. sic & nos. Ter-
tium item per s simplex sicut & primum illud, nos
differentiæ causa sic ꝑ. Primum genus Hebræi
ꝰ schin dextrum, Secundum D. samek, Tertium
ꝰ schin sinistrum uocant.

3f ef if of uf, Ga se si so su.
 of uf, so su.

25 ef if of uf, 26 fe fi fo fu.
 27 of uf, 28 fo fu.

2p ep ip op up, 6p fe fi fo fu.
 ōp ūp, ōō ūū.

REGVLA QVARTA.

Vocales in dictionibus geminari non debent, nisi ubi ratio exigit ut in his & similibus dictionibus, Abraham, Aaron, Isaac, &c. nec accentuum notis figurari nisi in per paucis locis. Fit enim ut ibi uocales geminentur ubi natura erant longæ, aut maiore oris gestu efferendæ. Dictionum quippe accentum unicuique natura in patrio sermone, absque
nullis

illis præceptis suppeditat. Exempla peregrinarum
harum uocum copiosa ex libro secundo, quem nomi-
natim huic rei dicauimus, peti cū possint, nullis hic
nos usi sumus exemplis.

OMEN est pars orationis
cum casu corpus, aut rem, pro-
pria, communiter ut, significans.

 Az new az sobesidnek egg
 riße, mell tulaydon lippen auag kőzönfiguel ieger
 festes, auag toftuélkül ualo allatot, elctuel egetem
 Cbe.

Accidentia nominis

Nomini accidunt Sex. Qualitas, Comparatio, Genus, Numerus, Figura, Casus.

QUALITAS.

Minemúsig.

Propria. que est nomen
unius.

Qualitas in nomine.
Duplex est.

Appellativa. quæ est no-
men multorum.

Comparatio

COMPARATIO.

Eggbefasolas.

Regularis. quæ certam sequitur
regulam.

Comparatio

itē duplex. Irregularis. quæ non.

Gradus Comparationis tres. Positiuus, Com-
paratiuus, & Superlatiuus.

Gradus Cōparationis formātur in patrio nostro sermone iuxta Hebrææ linguæ phrasim addita aut litera, aut particula. Litera apud Hebræos quæ uicem supplet Comparatiui est מ, apud nos b, particula uero eadem apud nos quæ apud illos, & Comparatiui, & Superlatiui, nempe מלל magis, inללabb & מללמל ualde ighen, sine quibus gradus nullo mō possunt formari apud nos, æque ac apud illos. Exemp. Albus feyr, albior feyrb, auag inללabb feyr, albissimus felette ighen feyr. Bonus io, melior tobb, auag, inללabb io, optimus felette ighen io. Est enim tam Regularium, quā Irregularium una formatio. Porro ut apud Latinos ita apud nos diminutionem accipiunt quædam Comparatiuorū, ut Grādusculus, Minusculus. Nagubbada, Rūsschbedke.

Exemplum Comparationis
regularis.

m. Albus

M. Albus albior albissimus.
F. Alba albior albissima.
N. Album albius albissimum.

M. Felix felicior felicissimus.
F. Felix felicior felicissima.
N. Felix felicius felicissimum.

Integer infegior integerrimus.
Integra integrior integerrima.
Integrum integrius integerrimum.

Exemplum irregularis.

Bonus melior optimus.
Bona melior optima.
Bonum melius optimum.

GENVS.

Nem.

Masculinum ut hic Magister.

Genera nomis Fœmininum ut hæc Musa.

num sunt Neutrum ut hoc Scammum.

Quinq; Coë ut hic & hæc Homo.

Omne ut hic & hæc & hoc Felix.

Sunt qui hoc nomen homo & apud Græcos & Latinos

latinos existiment masculini tantū generis esse, sub
 uno tamē genere foemininum pariter significare, quod
 in nostra lingua imprimis uerum esse usus ostendit.
 Cū enim hæc uox patria Ember, propria sit uirorū,
 usurpatur tamē interdū & de foeminino sexu, addita
 uoce, asson, quæ sexus distinguat, ut asson ember.
 Cui tamen opinioni Græci reclamant græmatici, si
 militer & Priscianus, qui communis dicunt esse ge-
 neris. Quin & apud Hebræos hominis uocabulum
 uno exprimitur uerbo **אִישׁ** quod tamen sub
 uno genere foemininum quoque significat sexum.
 Est tamen & apud illos quod genus distinguat.
 Nam cum uerbum hoc sexum significat uirilem,
 nihil de literis uocabuli decedit, cum uero foemini-
 num, prima in plurali numero amittitur litera,
 ut **אִשִּׁים** homines **אִשָּׁה** mulieres. Porro
 Ut apud Hebræos duo tantū sunt genera præcipua,
 ita & apud nos, Masculinum scz & foemininum.
 quæ interdum per hæcæ particulas him, nōstīe,
 eme, &c. eloquimur.

Regule generales de Nominum
 generibus.

REGVLA PRIMA.

Nomina uir

Nomina uirorum officiorumque uirilium, item
 mensum, uentorum, fluuiorum, generis sūt
 masculini.

VIRORVM.

hic Atyla.
 Ioannes.

OFFICIO RVM.

hic Consul.
 Dictator.
 Pretor.

MENSIVM.

Ianuarius, Februarius, Martius, Aprilis,
 Maius, Iunius, Iulius, Augustus, September,
 October, Nouember, December.

Mensum, quibus nunc utimur, uocabula
 subiungere nolui, propterea quod hæc rebus non
 respondent, quæ manifestum est nuper esse confic-
 ta, ab homine nescio quo. Suspicio tamen aut mo-
 nachorum, aut sacrificulorum esse inuentum. Nec
 semper nostros his mensum appellationibus usos
 fuisse manifestum est, cum ex alijs, tū ex hoc quod
 mauent adhuc apud nos quædam germana mensū
 B uocabula.

uocabula. Ut omittam interim quod ex his quedā nostra non sunt, usu tamen ita recepta, ut peregrinum uideantur exuisse sonum, nēpe hęc. Püntöst, Juan, Karaczon.

Quemadmodum Itali a re ipsa, nempe a qualitate regionis propriā, sumpto uocabulo, mensibus nomina imposuere, ita & Schytæ nostri, Italia calidissima est regio, & propterea imbrifera, contra Schytia frigidissima, & ob eam rem niuifera. Itaq; ab imbribus Itali mensium uocabulum traxere, Schytæ nostri a niuibus. Id uenim esse apud illos ostendunt, September, October, Nouember, December, apud nos ratio uocabuli hō. Dicimus enim, Büyt elō hō, Büyt mās hō, item Püntöst hāu, Juan hāu, Karaczon hāu &c. Verum posteaq; partim maiorum nostrorum uirtute, omni memoria digna, partim & potissimum dei benigmitate, mitius nacti sumus cœlum, ac Schyticam regionem, Pannonica commutauimus, non erat forte ineptum, & uocabuli hō, rationem mutare, Si mō id usus (apud quem est, & uis & norma loquendi) nobis permutteret, ac cum reliquis nationibus, quæ omnes fere a lunæ cursu mensē denominant, dicere holdnap, & nō honap, aut, ut imperiti loquuntur, bolnap. Neq; enim aliud sunt menses q̄ dies lu-

nares

nares, mense enim luna cursum suum explet. Porro quæ est differentia apud latinos inter hæc duo uerba, Mensis, & Cras, ea est apud nos inter holdnap, & holnap. Hæc quanq; erāt minus tula arbitrati tamen sumus non nihil referre si horum pueri admonerentur, ne unam uocem pro alia in lingua patria usurparent. Et latini ne uoces coincidāt diligentissime uitāt. Caterum, Quis q̄ tandem ille fuit qui mensibus apud nos nomina imposuit, poterat id aut ab anni partibus cōmodius facere, unicuiq; parti suos tribuendo menses exempli gratia. Quemadmodum nunc dicimus, Büyt elō hō, Büyt mās hō, pro Februario, & Martio, sic dicere poteramus, Zél elō, Zél mās, Zél harmad hō. Zauaß elō, Zauaß masod, Zauaß harmad hō, &c. Aut more Romanorum numerum sequi, apud quos mensis quisq; posterior incipit a numero. Dicunt enim, Quintilis, Sextilis, September, October, &c. sic & nos poteramus, elō hō, masod, harmad, neged, &c. Sunt & apud poetas pulcherrimæ mensium descriptiones, quæ etiam huic rei materiam præstare poterāt sufficientem, quas nō grauabor hoc loco subiungere.

Janus

Si ho.
auag

IANVARIVS.

hoc modo diem lunæ
uocamus *Seifū*, quod
initium sit hebdomada
dæ.

Iane biceps anni tacite labentis origo
Solut de superis qui tua terga uides.
Ouid. 1. fastorum.

Ergo ubi Iane biceps longum reseraueris annum
Ouid. 4.

Ipse uides certe glacie cōsistere pontum, El. 4.
Ipse uides rigido stantia uina gelu,
Ipse uides onerata ferox ut ducat Iazis,
Per medias Isiri plaustra bubulcus aquas.
idem.

Vndaq; iam tergo ferratos sustinet orbes. Ouid.
Virg. Geor. 3.

FEBRVARIVS.

Vere nouo gelidus, canis cum montibus humor
Liqui

Liquitur, & Zephyro putris se gleba resoluunt
Ouid.

hunc quidam etiamnum
aspu ho uocant sicut &
sequentem Fū heg.

Annus erat breuior, nec adhuc pia Febria norat,
Nec tu dux mensum Iane bisformis eras.
Ouid. fast. 7.

MARTIVS.

Iam uiolas pueriq; legunt, hilaresq; puellæ, Ouid. 3.
Erumpunt passim gramina, ueris honos.
Nos. trist.

APRILIS.

Aprilem memorant ab aperto tempore dictum,
Quem Venus iniecta uendicat alma manu.
Ouid. 4. fast.

MAIVS.

Arboreos fetus, & humi nascentia fraga
Primus dat suaves Maius odore rosas.
Nos. Ab hoc mense nūc
b in quocq;

quoque nostri rosas
denominant cum
dicunt Pūntēstii rosa.

Ra

IVNIUS.

Pa Fabula lata boum uiridantia, falce recurua
lo Attendant Iunio gramina, fœnisece.
ho. Nos.

IULIUS siue Quintilis.

Denique Quintus ab hoc fuerat Quintilis, et inde
ho. Incipit a numero nomina quisquis habet.
quāq. Ouid. 3. fast.

— siccas insana canicla menses
Iā dudū coquit, et patula pecus omne sub ulmo ē.
Persius

Ara

Sat.

to

ho.

— albescit maturis messis aristis.
Ouid. 5. fast.

AVGVSTVS siue Sextilis.

uarijs

— varijs mitis solet uua racemis
Ducere purpureum nondum matura colorem,
Ouid. Metamor.
Mitis in apricis coquitur uindemia saxis.
Virg. 2. Geor.

SEPTEMBER.

Lenobathes gestit calcatis sordidus uuis
Menseque castrantur uina sequente noua.
Nos.

OCTOBER.

Vt durare queant longos noua musta per annos
October cellis condit et illa cauis.
Nos.

NOVEMBER.

Condita num ualeant consistere uina probantur
Illo, qui nomen, mense, Nouembris habet.
Nos.

DECEMBER.

Vester

Vester honor ueniet cum Laurentalia dicam
 O Acceptus genijs illa December habet.

Ouid. 5. fast.
 Martialis Decembrem fumosum dixit Epig. lib. 5.

ho. Sed lege fumoso non aspernanda Decembri.
 siue quod hic mēsis foco homines solet admouere,
 siue quod hyeme coelum atris obducitur nubibus
 hinc opinor & nostros hyemem uocare sōit tēl.

Ceterum ut hae Mensum descriptiones nostrae
 optime respondent regioni, ita non omnibus. Nec
 nostros maiores his mensū appellationibus in regi-
 one Scythica uti potuisse manifestū est cum ex alijs,
 tum Ouidio, qui regionis Scythicae, in qua hyems cō-
 tinuatur hyemi, sterilitatem his describit carminibus.
 Non hic pampinea dulcis latet, uua sub umbra,

Nec cumulant altos feruida musta lacus.

U

Non ager hic pomum, non dulces educat uuas,
 Non salices ripa roborata monte uirent.

Uc.

Est & in Enchyridio piarum precatationum, similis
 quaedam Mensum descriptio, uersibus endecasyllabicis
 facta, quā huic loco subiungerem, nisi is libellus iam
 puerorum manibus passim tereretur. Et haec addidi,
 non quo nouus uellem haberi author, sed ut ostē-
 derem

derem, quid nostri in appellationibus mensum pos-
 terū sequi.

V E N T O R V M.

Eurus. qui ab ortu.

Uap Feleti βέλ.

Zephyrus. qui ab occasu.

hic Uap efeti βέλ.

Auster. qui a meridionali plaga.

Al βέλ.

Aquilo. qui a septentrione.

Fel βέλ.

Cum & in profanis literis, plurima sint Vē-
 torum uocabula, & in sacris non pauca, nos plura
 non nouimus, quā hae quattuor cardinalia, idē
 iuxta Homeri positionem. Et hae quibus utimur,
 circumlocutiones uerius sunt q̄ uocabula. Proinde
 cum in uentorū inciderimus nomina, necessitas ipsa
 nos cogit in interpretando, aut alienis pro nostris
 uti, aut reliqua quoq; ad hunc modum circumloqui
 Austrum audio a quibusdam uocari Iut βέλ, quemad-
 modum Circium Forgo βέλ, a re scz ipsa, qui alias
 Ἰούριξ dicitur, quem A. Gellius Caurum propemo-
 dum existimat esse. Zenhger βέλ is est forte qui
 Zephyrus.

Fluuiorum

FLUVIORVM.

Danubius.	Duna.
Sauus.	Szaua.
Draus.	Draua.
Chrysus.	Kerep.

Excipiuntur ab his Albula, Allia, Styx, Lethe quæ sunt Fœminina. Non desunt qui putent cum hæc in fœminino usurpantur ab autoribus, subintelligi debere aquam. Cæterum cum plura sint flumina Pannoniæ nostræ quàm illa celebrata, & quorum Plinius quoque meminit, non omnia tamen uocabula habent latina. Tisza fluuius est patriæ nostræ quodmodum & Szamos, uterque nauium patiens, qui magno Hungariæ nostræ sunt usui. Nam & piscosi sunt, & per hos e salinis patriæ nostræ ingentes micas salium fossilium, forma quadrata excisas, trabicis nauibus, salium præfecti, quos græci halabarchas uocant, secundo anni curant deferri, ac certis locis in usum regionis nostræ, exponi. horum alterum, alijs Tiscium, alijs Tibiscum appellandum censent, alter δ'ωροῦπος manet. Quemadmodum plurima alia patriæ nostræ flumina, quæ recensere infiniti fuerat laboris.

Regula

REGVLA SECVND A.

16

Mulierum ac Officiorum muliebrum, Urbium Arborumque nomina generis sunt fœminini.

MVLIERVM.

ut.

Maria.

hæc

Anna.

Elysaβet.

Elsabet.

OFFICIORVM muliebrum.

ut

Obstetrix.

Baba.

VRBIVM.

Buda

hæc

Alba regia.

Szekesfejruar.

Cassovia.

Rassa.

Excipe ab his, quæ um, aut ur, finiunt, quæ sunt generis Neutri, ut.

Pestum.

Pest. Cer. Ofen.

Strigonium.

Esterzum.

hoc

Varadinum.

Varad.

Seghedinum.

Szeghed.

Cibinum.

Szeben.

Tibur.

c. y. Oropus

Oropus nunc Masculino nunc foeminino genere inuenitur. Sunt etiam Urbium nomina, quæ pluralis tantum sunt numeri, ut Athenæ, Thebæ, Quinque ecclesiæ, Quinqueecclesia usurpauit Guarinus Veronensis in carminibus ad Ioannem Pannoniũ scriptis. Hinc urbs pontificem te Quinqueecclesia cepit. metri scilicet coactus necessitate.

Obseruandum est hoc in loco, omnes ferè Vrbes³ ac Oppida Hungariæ nostræ latinis carere uocabulis. Et quæ latina uidentur habere, a peregrina sũt omnia ferè deducta uoce. Ab Ister & Gum (ut quidã putat) Eßtergum, & ab hac rursus Stragonium, a Warad, Waradinum, a Szeghed, Seghedinum, a Pest, Pestum, a Vacz, Vacia, a Bacx, Bacia, a Gervr (ne omnes recenseã urbes) Gervrinum. Sic enim huius urbis nomen in antiquis regũ diplomatibus inuenitur scriptum, nunc Iaurinum & scribitur & profertur. Non inutilem itaq; operam sumpserit, si quis aut uera urbium nostrarum uocabula exquirat, aut quæ dignis carent appellationibus noua imponat. Quæ in re, si non alia, hæc certe nõ parua erat incommoditas quoddam urbium quibusdam uocabulis, cum ipso sint prope tremenda sono, cum uolumus uti non possumus. Neq; id no-

uum

17
uũ debet uideri. Constat enim quædam urbium uocabula & olim fuisse immutata. Vrbs quæ nunc Roma olim Valentia dicta, quæ prius Maleuentum post Beneuentum uocari cepta, q̃ admodum quæ ante Bizantium nunc Constantinopolis. Urbibus ceterarũ regionũ, nomina, partim Græca, partim Latina uoce sunt imposita, id quod & nostri sequi poterant. Græca sunt Roma, Basilea, Constantinopolis. & Latina Florentia, Argentina, Constantia, &c. Quia uero difficile est usum diu receptum antiquare, poterat uti uulgus imperitum uocabulis a se impositis seq; dignis, reliquos quis prohibuerit ueris uir urbium uocabulis? Buda metropolis est Hungariæ nostræ inter omnes Europæ urbes amenissimo, simul & commodissimo sita loco, quã cur Geri nostri sua lingua Ofen uocent nondum plane intelligo, cũ alia sit urbs Pest, alia Buda. Est Oppidũ in ea patriæ nostræ ora quam Meggesalla uocant, ditioni Magnifici domini D. Ioannis à Peren mihi gratiosissimi subiectum septẽ amenissimis collibus, & illis quidem uitiferis, conspicuum, agri fertilitate latum, pascuis pingue, campis ac pratis floridum, fontibus ac fluminibus irriguum, syluis caduis, simul & intactis amenissimum, fructibus omnigenis arborum fertile, auro, argento, sale, diues, ubi ipse huius lucis huius primordia, & cui me totum debeo.

Sinirvárall'a a nostris dictum quod a re ipsa
nempe quod septem subiaceat collibus Græca
bethe compositione Heptoropolis, commodius appellari
gii poterat, cuius patriæ, alioqui dulcis, uocabulum,
uaro quo minus in scriptis meis usurpare possim, eius
fit asperitate. Neque enim pudet me patriæ, non
prorsus humilis. cui etsi ipse iusto nequeam ornamento
esse, ipsa tamen mihi dedecori non potest esse.
Poteram autem postremo hoc uocabulo commodissimum
me uti, si mihi id per quosdam liceret. Est ab hac
patria nostra urbs, tria distans miliaria, opibus, situ,
ædificijs, optimis ciuibus inclita, quam nostri
Riuulum dominarum uocant, quod uocabulum Germani
nostri aspernati, eam rectius Neapolim hoc est
Noouam ciuitatem appellant. Quæ etiam a re ipsa,
nimirum a uenis auri et argenti ibi repertis Arru-
giæ uocabulo dignari poterat, quæ uox idem ferè
significat, quod in nostro sermone Bana, ut intelli-
gas hanc urbem nostros uero uocare nomine. **Sziz-**
ghet Oppidum est arci quam uocant **Sárrvár** adiacens,
ubi primum diuinam hanc imprimendi artem,
opera quidem et impensa Principis nostri, Magnifici
dñi D. Thomæ a Nadaasd, Comitis ac Bani, ministerio
uero etiam nostro, in Hungaria nostra excos-
lere cepimus, et unde hæc rudimenta in usum iuue-
tutis, qualemcumque emisimus. a re ita dictum quod

18
duobus fluminibus, quorum alteri Raba, alteri Gē,
meo nomen est, circumfunditur, nobis Neanesus **Wyssi**
dicitur, quod hoc Princeps ipse in nouam redegit, **ghet.**
formam. Primum quidem illud fossa et uallo ita
muniendo ut ne furori quidem Turcæ Anno
1532 obsidentis patuerit. Nam clade accepta ab
hoc discedere coactus est. Deinde flumina retando,
Mox densissimæ syluæ, huic imminentis, arbores lu-
cando, et huius locum hortis amenissimis, ac poma-
rijs consecrando. Postremo ludum literarium opera
latericio in hoc extruendo. Ad hunc modum et re-
liquis Urbibus nostris sua poterant reddi uocabu-
la. Verum non deerunt, certo scio qui hæc quoque
rideant. Ridenda tamen non erant in quibus con-
stat et magnos uiros operam suam locasse. Nam et
Stephani de Urbibus nobilissimum extat opus. Et
quidam nostro etiā seculo ad exemplum huius non
contemnendum opus ædedit, in quo et nostræ Hū-
gariæ urbium non paucarum meminit.

ARBORVM.

Pirus.	Förtuif sa.
Pomus.	alma sa.
Prunus.	silua sa.
Ticis.	fighe sa.

Masculina

Masculina sunt hæc oleaster, rubus, dumus, spinus auctore Seruio. siler Neutrum est. Reperitur & ficus interdum Masculino genere. Oleaster Cicero in fœminino uidetur protulisse Actionis in uerem s. Hominem inquit, corripere ac suspendi iussit in oleastro quadam &c. Verum ibi oleaster ad arborem refertur ut sequentia satis indicant.

Multæ sunt arbores quarum Hungaria nostra ferax est, multæ quarum non. Tantum autem abest ut omnium arborum nostro sermone habeamus uocabulum, ut in nostræ quoque regionis arborum uocabulis laboremus. Quod de arboribus dico idem de alijs rebus herbis, lapidibus, gemmis &c. sentiendum. Nec soli nos, sed & aliæ gentes, cum quibus (si Celso credimus) & Græci, ne sit ut quis ex nostris ob hoc ipsum sibi ipsi displiceat.

TERTIA REGULA.

Nomina fructuum generis sunt Neutri, ut pomum, pirum, persicum &c.

Hæc de generalibus Regulis sufficiant Reliquas tum generales, tum speciales commodius prius discant ex alijs maxime ijs qui eas carmine sunt complexi, inter quos sunt ex recentioribus Sulpicius,

tius & Lilius. Ut enim facilius discantur præcepta, quæ carminibus sunt inclusa, ita firmitus retineantur.

N V M B R V S, Szám.

Singularis, quæ singulariter profertur

Numeri nomina sunt duo. Cut, hic Magister, az, mester.

De numeris. Pluralis, quæ pluraliter profertur, ut

Regula P R I M A. (hi Magistri, az, mesterek).

Et hic aduertat puer patrii nostri sermonis phrasim esse, ut nominibus pluralis nomen utatur iterum æque ac singularibus, tum scilicet cum nominibus numeralibus, aut per se multitudinem significatibus nomina adduntur pluralis nomen. Cum enim huiusmodi nomina per se satis distinguantur numero, ad rem non uerba respicientes satis ducitur id altero significasse uerbo. Sicut enim efferius unus homo, sic duo tres, decem, centum, mille homines. egg ember, ket ember, harom ember, tiz ember, száz ember, ezer ember. Quod si his iuxta latini sermonis proprietatem uti uoles orationibus, unus homo, duo homines, tres homines. Egg ember, ket ember, harom ember, tiz ember, száz ember, ezer ember. Sicut in patrii sermonis peccas propter rationem. Sua est uniuscuiusque lingue phrasis, quam qui in lingua quis diligenter non obseruat, cum aliquid interpretandum suscipiunt in primo statim cut in prouerbio edlimine solent impigere, ac nostro quid simile edere. Sed ut res fiat manifestior exemplum quod id ostendimus sequentibus. Duo homines ascendeabant in Lucæ 18. Ephraim, Ket ember megen uala sel az templumba. Dñe decem Matth. 23. saluta tradidisti mihi, Oram tibi talentos adal enuacem.

D Si

Luce. 15. Si quis h^{ab}eat centum oves, & a^missam fuerit una ex illis. Porro
qui comederunt erant quinque milles. Louabbā a3 fīl' ūtēz
Matth. 14. neq^{ue} uala ōt eZereñ ualanaf. Multi sūt uocati pauci uero
20. electi. Gof a3 hiuatalos, feues a3 ualaftott auag. Sokañ
22. uadnat a3 hiuatalosof feuesē uadnat a3 ualaftotta. Nec
dicūz soka a3 hiuatalosof, feuesē a3 ualaftotta ut
uerba ipā latina sonā. Reg: SEcūda. Sūt Onoia apud La
tios pleraq^{ue} pluralis tātū nūi. quæ apud nos singlaria sūt,
Joan. 2. inter quæ Nuptiæ, Inferi &c. Nuptiæ factæ sunt ī Cana
Galilæe, Menelkezo lūn. Descēdit ad Inferos, pofoira le
falla. &c. Reg: TERTIA. Dum singulis quibuscūq^{ue} reb^{us}
aliquid equali ac pari nōo inesse significār uoluim^{us}, nume
rum geminamus. Atq^{ue} id iuxta linguæ Hebrææ usum.

שָׂרָפִים עֲמֻרִים מִמֶּנִּי לֹא שֵׁשׁ בְּנֵי־אִם שֵׁשׁ בְּנֵי־אִם
לְאַחֵר

Seraphim stabāt super illud sex sex alg uni, ¶ sex sex
 alg alteri. Bsa. 6. Eggēket es hat hat barna uala, a3 ma
 sēnak es hat hat barna uala. Qu ¶ Græcis hoc genus
 loquēdi uidetur esse familiare. Notū est enī seqs orōnis
 genus apud Marcū καὶ ἐπέταξε αὐτοῖς ἀνακλιθῆναι
 πονηροῦς συμπόδιοι συμπόδιοι ὡς ἐπὶ χλωροῦ χορτοῦ,
 καὶ ἀνέστησαν πρὸς αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἀνὰ ἑκατόμην καὶ ἀνὰ πεν
 τήκοντα. Es paranczola üneket hog mind le ülfetnek üfē
 egg egg lakodalombelt öftuān mindennek a3 zöld fűőn.
 Es letelepedinek egg egg ülfst foglaluan a3 zöld fűőn
 fűőn

p̄ānēs ōtuenē. Hoc orōis gēus latīs mīus fāiliare ē,
 id quod ex Brasmi nrī interptatione satis apparet. Et pr
 cepit ut accūber faceret oēs, distributis cōuiuijs ī uiridi
 grāme. Et discubuerūt diujsi in uiridaria cēteni & quinquagēni. Reg: QVARTA Cū pronomē quod ut obti
 net pluralis nūi addit nomī singlaris nūi, & nomē, quod
 ī latino sermone erat singlare efferētis ī plurali, ut Pa
 ter nr̄, mū ātānt. Anīa nr̄a, mū lēlēt. Neq; enī dis
 cūs a3 mū ātā, a3 mū lēlēt ut uerba sonāt latina, aut
 ut imperiti linguae patriae loquuntur a3 mient ātā, a3
 mient lēlēt. Reg: QVINTA. Vbi uero uno uerbo utiur
 plurali, & aliquo, quod grēcis & latinis fuerat singlar
 ὁποιος ἴσιν ὁ σωσχυρος ἡμῶν, & ἔστι σωτὴρ ἡμῶν
 & σωτὴρ ἡμῶν. Vbi enī est thesaurus uester ibi est & cor
 uesterū, mērt a3 holott uagon a3 tū reytek marhātōk.
 Ott uagon a3 tū p̄ietek es &c. FI GVRA, Abrazat.

Figure noīm dua. Simplex. quæ simpliciter proferē
ut, Sapiens, Eſes.

Composita, quę suas hē partes ex
quibus cōponit̃ ut, Inspiēs, Estelen.

Nota apud latinos autore Donato Quatuor cōpo-
nūt modis, tot & apud nos. Ex duobz corruptis ut iam
bor, ādneþ. Ex integro & corrupto, ut hufit. Ex corrup-
to & integro, ut alpinz, alfoz. Integra fuerāt io em-
ber, ādōfnap, hufitel, alnał fagualuertpinz, alnał fagual-
czinali, kolcz. &c. D ij. Casus

	CASVS,	Eset.
	Nominatiuus,	Nemző.
	Genitiuus,	Nemző.
Casus noīm	Datiuus.	Ado.
sunt sex.	Accusatiuus,	Adolo.
	Vocatiuus,	Sino. V
	Ablatiuus,	El uiuō.

DE articulo Hungarici sermonis.

PHILIPPUS Melancthon præceptor noster scribens in Grammatica sua Græca de Græci sermonis articulis, præmū Priscianū sequutus latinā linguā articlū habere negat, grammaticosq; Latinos noīm casibus hic, hæc, hoc, docē di grā addidisse, nō quod sermo latinus hos nosset articulos. Deinde Germanicā linguā æque ac Græcā articlū habere. Vbi etiā hoc addit neīem posse ut articlōrū Græci sermonis exakte cognoscer nisi ex Germanico idiomate. Quæ uerba Philippi cū pleriq; sinistre interpretentur, sentio illū de suæ tātum gētis hoīb; loqui, quibus præcipue illa tradebat rudimēta, Quorū linguæ proprietatē probe nouerat, nō etiā reliquarū nationū, quarū (licet sit ille πολυγλωσσος) ut linguas nō nouit, ita de his pronūciā nō poterat. Neq; enī adduci possunt credā Philippū cū uis tū cū illa scriberet admodū Iuuenē) aut sui fuisse oblitū, ut quid scriberet nesciret, aut studio quod erga suā gentē hēbat lapsū. Nihil enī dici poterat absurdius

24
absurdius si hæc ita accipiatur ut sentiat nullā orbis terrarū nationū linguā habere articlū nisi Germanicā & Græcā. Habet enī Sermo nū Hungarico perinde ac Græco. Nā de cæterarū gētū linguīs iudicār nequeo. Articulus est in nrō sermone pticula, az, oīm generū & nūcrum, quæ inflecti nescit. Nā quæ inflectit pronōen est. Minia quidē illa sed quæ magnā orōni addat tū maiestātē, tū spēdorē si quis illa recte utat. Quāmodū n. i Græco, sic i nrō sermone suus articulo est locus. In tenuiq; labor est, at gloria nō tenuis. Hic i sacris lris nō loco additus, aut loco detractus (ut uere Chrysostōus, & Augustinus sēser) sensum facit aut orthodoxum aut hereticum. Sed ut p̄dicta facilius assequatur pueri, sequis placuit subijcere exemplū. Κἀ ἐστὶ ἐν τοῖς ἑξατάτοις ἡμέραις, λέγει ὁ θεός, ἐκχέω ἀπὸ τῆς πνευματικῆς μᾶς ἐπὶ πάντας τοὺς ἄνθρωπους, καὶ προφητεῖας σου οἱ ἡοὶ ὑμῶν, καὶ οἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁρώσιντες ὄψοντα, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐν σπινθὶ ἐν πνεύματι σου. καὶ τοὶ ἐπὶ τῶς δόξης μᾶς, καὶ ἐπὶ τῶς δόξης μᾶς ἐν τοῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχέω ἀπὸ τῆς πνευματικῆς μᾶς, καὶ προφητείας σου. Es lißen az utolsó napokban, az isten monga ti fogok öf teni az en lelkemből minden testre, es profetalni fognak az tū fiaitok, es az tū leányitok. Az tū iffiatok látnak fognak látni, es az tū unokáit almat fognak látni, es

Bizonna

bizdónaua az napokban fi fogol ötten az en lektem
 köl az en fogalmra, es az en fogalo leanimra, es
 profetalni fogna. In hoc exemplo uidetur, quod sicut
 Greci, ita nos articulo utimur. Toties enim repetitis arti-
 culus in nostro sermone quoties in Græco, qui tamen in latino
 non est, quod ut sit manifestum hunc prophetam locum latine
 quoque subiiciam. Et erit in nouissimis diebus dicit deus. E-
 fundam de spiritu meo super omnem carnem, et prophetabunt
 filii uestri, et filiae uestre, iuuenes uiri uisiones uidebunt,
 et seniores uiri somnia somnabunt. Et quidam super seruos
 meos, et super ancillas meas in diebus illis effundam de
 spiritu meo et prophetabunt. Hoc unico exemplo uti, ad rem
 quam querimus demonstrandam satis esse duxi, quod pueri hac
 tamen demum rectius intelliget cum per ætatem robur in literis
 colligere coeperit, ac graecos uersando autores, patrii sermo-
 nis phrasim usu in his deprehenderit. Deus enim nostris prodidit
 huius articuli extremam litteram, ad omnes eam sequentes litteras in
 mutari debere, non secus ac apud Latinos usu uenire solet
 in præpositione ad, cum in compositionem uenit, ab barat, ac
 christus, ad doctor, af farlas, ag galamb, ah harang, al
 Ealan, al lo, am mester, an nemzet, ap pap, ar remete,
 as sereg, at fengher, au uarga. Et. his enim et similibus uti-
 tur exemplis, cuius ratio quis amicus, mihi haud probatur.
 Primum quod, etsi uulgius imperitum ad hunc loquatur modum
 non continuo tamen illius errori patrocinandum est, quin potius
 remedium

22
 remedium illi querendum. Deinde quod particula ab,
 ac, ad, af. Et. in nostro sermone, omni prorsum casu
 rent significatione praesertim extra compositionem.
 Nam in latino præpositiones sunt ut abbrevio, accla-
 mo, affero, aggrauo, alleuo. Et. pro abbrevio, adcla-
 mo, adfero, adgrauo, adleuo. Et. Postremo quod in
 omni fere lingua est quaedam in pronunciando uari-
 etas, ratio tamen Orthographiae apud omnes certa
 est. Hebraei scribunt אֱלֹהִים et אֲנִי proferunt autem
 non quod uerba ipsa sonant sed aliud quiddam. Graeci
 ἄγγελος, σφίγγς, ἐνχιδίων, pronunciant autem
 angelos, sphinx enchiridion. Latini, Quintiliano teste,
 quasdam litteras scribunt quidem, parum tamen exprimunt, non
 eximunt sed tantum in pronunciando obscurant. Et
 nunc Itali multa secus pronunciant, tum in latino
 tum in uernaculo sermone quam literis notent. Germanos
 nos nostros audio ab illis qui huius linguae periti
 sunt, idem facere. Horum exemplo et apud nos,
 etsi sunt qui pronuncient ab barat, af farlas, ap
 pap, ad dia. Et. articuli tamen extrema littera
 perpetuo scribenda est per r non alias consonan-
 tes ut ratio orthographiae constet apud nos aequa
 ac apud ceteras nationes. Neque enim uideo quid ob-
 stet quo minus praedictae uoces per hoc literarum
 genus et scribantur et proferantur. Illud manifestum
 est

est q̄ ut negari possit, esse in nostra etiam lingua ut in aliarum gentium, literarum transmutationes, de quibus in sequentibus non nihil attingemus, cum de inflexionibus orationis partium agere cepimus, in quibus potissimum hæc usu uenire solet transmutatio. Az particula cum inflectitur, ut initio dixi, pronomem est non articulus in cuius inflexione extrema litera z aliquoties in aliam transit literam ut in Cap: de pronomine uidebimus. Nunc quæ ad nominum pertinent inflexiones trademus, in quibus suus, cuius casus est articulus.

DECLINATIO, Szatogatas.

	Prima,	Elso.
Declinationes in	Secunda,	Masod.
nomine sunt quinque.	Tertia,	Sarmad.
	Quarta,	Neged.
	Quinta,	Stod.

Primum nostrer sermo unam tantum nouit nominum omnis generis inflexionem. Deinde sicut apud Hebræos sic apud nos casus certis distinguuntur literis & syllabis, hoc tamen nostra declinatio ab illorum differt declinandi ratione, quod illi literas ad casuum adijciunt principia, nos ad finem. Postrema ut apud illos Nominatus nullis distinguitur literis sic

23.
sic etiā apud nos. Cui singularis lra significanda est e. Dti k, Acti t, Vti eadē quæ Nti, Abli l. Nti pluralis k, reliquorū eadē quæ fuerāt singulorum, facile autē puer distinguere poterit numerū si ad lram k respiciat, cui reld quorū casu lra sēper subiungitur. Hic tñ notandū quod nts plural pro k, l lram bēbit si alijs nom casibus addatur, nūi uel singularis p plural ut Vidētes filij dei filias hoim, Latuāi az istennek fiai ez emberenek leaiit &c.

Hæ prædictæ lra tñtēsi certissime sint casu nota, uia dētur tñ casus uarias habere lras cum non habeāt, idē multis causis usu euenire solet. Primo ratione Constructionis. Alia ē enī ratio Syntaxeos nræ linguæ, alia latine. Non sēper iisdē casibus orō absoluit in nrō sermone quibus ī latino. In hoc enī, ut paucis quibusdā utar exēplis, alterū duorū substantiuorū nom cōiuncti postorū ponit in gto possessionē significāte, in illo ī dto acquisitiōnē denotāte filius hominis dicūt latini, nos filius hoī, az embernek fia. Nec dicūs iuxta latine linguæ phrasī az ember fia, in gto possessionē notāte. Quod si possessionē significare uolumus dicūs, ez fia ez ember. Sic coniunctim nunq̄ duobus utimur abliis in orōne patria, sed pro altero alterū usurpamus casum, aut eum qui latinis erat Nts, aut actis at alius quispiā ex cæteris. Ntm usurpamus ī hac & similibus, herode regnāte, az herodes orpagot biruāi. Actm in hac & hūc simili Mendicato pascitur ille cibo, Eudult eldeluel il. qua forma

loquendi si seiunctim utamur latinos imitari possumus,
 edeluel il de kuldultual az az mellet kuldultanae.
 Quedam orōnes usu formā inducunt latinā, uerbum
 Metuo ī latino sermone nūc actm requirit casum ut Me
 tuo te, nūc dīm ut Metuo tibi, in nrō sermone aē abltm
 cum prepositione aut actm. Exēplum primi fuerit, filek
 te tūled. Exēplum scdī, filtelet tighedet. Vtiose itaq lo
 quūē qui dicunt fillek tighedet, aut filek teneked. Quod
 de his orōnibus sentio idē de multis alijs iudica. Scdō
 ratione pronōm separatorum ut pater noster, anima nrā.
 nū atānk, mū leltūnk. Neq; enī dicūs mienk ata, mienk
 lilek ut uerba ipā latina sonāt &c. Tercio ratione pro
 nōm affixorū, ut Monachus factus, scholasticus factus,
 diues factus. Barattā, diaklā, kazdaggā lūn. in quibus
 orōnibus extrema ntī lrām gēinatur, ut uides, & illi ā rectū
 nota nimirum pronōm affixorum, additur, de quibus suo
 loco copiosius. Nū erant seiunctim barat, diak, kazdag.
 Quarto nōm Deriuatiuorū ut diuina sapiētia, humana
 stulticia. Zsteni bōlezefig, emberi balgatagsag &c. & hic
 ad extremā ntī lrām i apponit nota nimirū nōm deriua
 tiuorum. Ntī erāt seorsū positi Zsten, ember, &c. Quinto
 ratione Pteipiorū ut, Vidēs aut phariseus, latuān az far.
 Vidētes magi stellā, latuān az ezillagot az bōlezef. hero
 de regnāte, az herodes orpāgot biruān. Sexto ratione pposi
 tionu, cum enī ppositiones fini adiciatur casuū ī patrio
 urō sermone nō pncipio ut uerius postpositiones eas ap
 pellare

pellare debeamus q. prepositiones, uarietati materiā inter
 dū mīlrat, idq; ī actō magis q; abltō, quā q; & ī hoc. Exem.
 primi. In domo, az hāzhan. In agro, az mezōn. In tēplo,
 az templumban. exem. scdī, a nobis, mū tullūnt. a uobis,
 tū tullēte. ab illis, ū tullōk. &c. Ex his & similibus dicē
 di formis facile datur infel'igi tota uia totoq; calo ora
 re illos qui nūc putāt mī patrie nrā, & latīe ligūe cōstru
 ctionē differe, quīq; ī interpretādo gēns oē orōnis ad latinā
 ligūe loquēdi formā exigūt. Quāuis n. quibusdā loquēdi for
 mulis comunicemus cū illis tū pars ea nō est cētesima p
 his quibus ab illis uariamus. Id uerū esse intelliget quis
 quis ad linguarū proprietates diligēter respiciat, quod om
 nino faciēdum est ijs qui e studiorū suorū melle copiosa
 non inanes culmos aut leues stipulas sed ipsissimā frugē
 colligere uolent. uerum quotusquisq; est qui id praeferet
 Nā is demū doctissimus oīm habet qui q; pluria edat nō qui
 q; optima. Sed iā nos ad id quod cōsectaneū est ueniāus.
 PRIMA declinatio. Est quae mittit gtm singlārē ī e
 & dīm silr, ut Musa, musa, se. Paradigma primae decli.
 N. hac sa. Zon. ha se. Zonok.
 G. huius se. Sing. Zong. harū jurū. Zonok.
 D. hunc se. Zonna. kis sis. Zonoknat.
 A. hac Mu. Jam. az Zsten ass. Zont. has sas. Zonoktor.
 V. o sa. o Zon. o se. Zonok.
 A. ab hac: sa. Zontul. ab his sis. Zonoktul.
 Sic Aengas, Aenae. Enchises. Buchisa. sic hebraea
 Adam, Abraham inflectat puer. E F ij

SECUNDA Decli. Est quæ mittit g^m singl^r in i, &
 dtm in o, ut Magister, s^ri, s^ro. Paradigma scdæ decli.
 N. hic ter. ter. bi tri. el.
 G. huius tri. singl^r ter. horu^m tri. el.
 D. huic Mag^{tro} az me^{ter} his mag^{is} me^{ter} et.
 A. huc Mag^{is} tri. az me^{ter} hos mag^{is} me^{ter} et.
 V. o ter. o ter. o tri. o el.
 A. ab hoc tro. tertul. ab his tris el^{tul}.
 N. hoc num. d. hæc na. do.
 G. huius ni. singl^r de. horum noru^m. do.
 D. huic no. d^{na} his d^{na} do.
 A. hoc Sc^{na} az pa^{do} hæc Sc^{na} az pa^{do} Pot.
 V. o num. o d. o na. o do.
 A. ab hoc no. dtul. ab his nis. do^{tul}.
TERTIA decli. Est quæ mittit g^m singl^r in is &
 dtm in i, ut Sacerdos, dotis, doti. Paradigma tertie decli.
 N. hic hæc dos. Ember. hi hæc doses. el.
 G. huius dotis. ember. horu^m haru^m tu. eg.
 D. huic Sacerdoti. Eg^{ba}zi nek. his dotibus. nek.
 A. huc hæc dotem. ember. hos has tes. Pet.
 V. o dos. singl^r o ber. o doses. re.
 A. ab hoc ab hac te l^{ti}. tül. ab his dotibus. tül.
 N. hoc ma. singl^r hæc ta.
 G. huius matis. singl^r horum tum.
 D. huic Dogmati. singl^r his Dogmatibus.
 A. hoc ma. singl^r hæc ta.
 V. o ma. singl^r hæc ta.

Pluraliter.

25
 A. ab hoc dogmate. ab his dogmatibus.
QUARTA Decli. Est quæ mittit g^m singl^r in i &
 dtm in ui, ut Fructus, ctus, ctui. Paradigma q^rtæ decli.
 N. hic ctus. ct. hi tus. ct.
 G. huius ctus. ct. horum tuu^m. ct.
 D. huic ctui. az g^octnek. his fructu^m g^o. ctnek.
 A. huc ctum. mól: ct. hos tus. mól: ct.
 V. o ctus. g^o ct. o ctus. ct.
 A. ab hoc ctu. ct. ctul. ab his tibus. ctul.
QUINTA Decli. Est quæ mittit g^m singl^r in ei &
 dtm in si, ut Species, speciæ, ei. Paradigma quintæ decli.
 N. hæc es. p. hæc es. pet.
 G. huius ei. p. harum erum. pet.
 D. huic Spe^{ci} ei. az p^{et} his Specⁱ ei. az p^{et}.
 A. hæc Spe^{ci} ei. az p^{et} has Specⁱ es. petet.
 V. o Spe^{ci} es. o p. o es. o pet.
 A. ab hac Spe^{ci} e. p^{et}ul. ab his ei^{bus}. p^{et}ul.
 In his no^m inflexionibus facile est cernere Latini sermo
 nē articulo carere. Cū enī dicūtur hic Mag^r, az mester arti
 clo nos utiur. Alioqui dicēdum erat, hic Mag^r ez mester
 hui⁹ mgi⁹ ez mester p^r pronōia scz quæ ad generū
 casuum drām faciēdā grāmatici addidere latini, nō ut esset
 articuli iure igr hæc Donatus Pronōia uocet artificia.
 Quia uero utilissimū est iuxta Diomedis Grāmatici præ
 ceptū pueros per Chrias exercere, ut hoc exercitij generis
 drās casuū in orōib⁹ facilius possint aduertere, huius
 rei hoc sit exēplum.

N. sing.

SIN **CV** **LA** **RIS.**
N Magister doctus, doctos reddit discipulos.
AZ todos mester todos tanjtuano Pot tisen.
G Magistri docti est doctos reddere discipulos.
AZ todos mesterE hog todos tanjtuano Pot tigen. **B**
D Magistro docto docti sunt discipuli.
AZ todos mesterne R todos tanjtuani uadnak. **K**
A Magistru doctu decet doctos habere discipulos.
AZ todos mesterE illeti hog todos tanjtuani lege
V.O Mgr docte tuu est doctos redder discipulos. **C** nek. **T**
A Mgr docto docti prodeunt discipuli. **(no Pot tig.)**
AZ todos mesteruE todos tanjtuanoE lisenek. **L**
N Mgr docti doctos reddunt discipulos.
AZ todos mesterE R todos tanjtuano Pot tisenek. **K**
G Mgorum doctorum est discipulos doctos reddere.
AZ todos mesterE RE hog tanjtuani todosokE tes
D Magistris doctis docti sunt discipuli. **(gik. B)**
AZ todos mesterE KneK todos tanjtuani uadnak. **K**
A Mgrs doctos decet doctos habere discipulos.
AZ todos mesterE KeT illeti hog todos tanjtuani lege
V.O Mgr docti doctos reddite discipulos. **(nek. T)**
A tu todos mesterE K todosokE tegitek tanjtuano Pot.
A Magistris doctis docti prodeunt discipuli.
AZ todos mesterE tuE todos tanjtuanoE lisenek. **L**
In his oronibz uidere e suu unicuiq casui ee articlu suas
casuu notas, iuxta preceptiones supia a nobis traditas.
Ad hac forma poterit pueri i oibz declinatiobz exerceri.

PRONOMEN est pars oronis quae
 pro noie posita taturdē pene signifi-
 cat, personamq interdu recipit. **AZ**
 nem virtualo **AZ** hobe fidnek eggik nise,
 melk **AZ** nemirt vettefui, közel ugan
 annit iege, es niha semilt uisen fel.

Vi in Hebraea lingua, ita in Hungarica sciat puer Pro-
 nom aliud esse affixum, aliud separatum. Affixa dicitur
 quae dictionibus sic coheret ut seorsu stare non possint.
 Separata uocatur quae in oronis cōtextu per se stare po-
 sunt, nec faciunt unū cum alia dictione corpus. Adhaerēt
 autē affixa noibus uerbis. Affixorum cū Noibus notae
 sunt in patria nrā ligua primū uocales **U** Rectae **U** obli-
 quae. Deinde Cōsonantes **M, D, C,** et cū his syllabae quae
 dā. Cū uerbis pter uocales praedictas **l, m, d, l,** **U** syllabae
 quaedā de quibus ordie exēpla tradēus, ac primū de affixis cū
 De Monachus tarattā De Pater attā. **(Noibus**
 De Scholasticus fac diattā De Mater illius. **anīa.**
 De Diues tus. **hazdagga** De Filia illius. **leāia.**
 De Impius **Uc.** gonossalū De Soror **huga.**
 De Homo emberre. De Vxor **felegsihe.**
 De Puer **factus,** germekke. De Filius illius. **germekke.**
 De Pauper **factus,** beghiing. De Fr germāus **uccze.**
 De Insolēs **leuile.** De Leuir **Sue.**
 In his exēplis extremae uocales **a a e e** sunt notae affi-
 xorū pronom. Maior est autē emphasis in his **U** similibus
 oronibus **Pappā, Barattā, diattā, emberre, beghiing, lūn**

Uc. q̄ in his Ember, pap, diák lūn benne Uc. idē haud
dubie ratione pronomin affixorū usu uenire solet, quorū
uim prae dictae orōnes includūt, cū enī ad huc loquor mo
dū pappā, diaktā, barattā lūn, rē & personam quasi digi
to demonstrō, ut hoc factus
est, illud factus est, & me
zē lūn amazā lūn.

De Consonantibus.

Pater tuus, atād.	Pater n̄r, atān̄.
Mater tua, anād.	Mater n̄r, anān̄.
Filius tuus, fiad.	Filius n̄r, fiun̄.
Pater uester, atātōk.	Pater illorū, atātōk.
Mater uestra, anātōk.	Mater illorū, anātōk.
Filius uester, fiatōk.	Filius illorū, fiōk &c.

Et hic Consonantes M. d. & Syllabae: nk: tok: ok notae
sunt affixorū pronomin. Ex his iā facile ē cernere latinā
linguam affixis pronominibus prorsus carere, nostram uero
illa perīde ac Hebraeam habere, quod ut sit manifestius
Hebraea cum nostris coniungam.

אָטאָר אָטאָר אָטאָר אָטאָר אָטאָר אָטאָר

attōk, atātōk, atān̄, atā, atād, atām.
Hæc enim prae dicta idē prorsus significāt quod sequētia
Pater meus, pater tuus, pater suus, pater noster, pater
uester, pater illorū &c. enī atām, at, atād, at ū atā, at
mā atān̄, at tū atātōk, at ū atōk. Satis enī distinguūt
personā, ac nūm uel citra horū pronomin separatorū adiū
tione.

27
tione. In Græco & Latino sermone personae sub
intelliguntur in Hebræo & Hūgarico dictiōibus in
cluduntur. Ut autē facilius possint pueri assequi quo
pacto Pronomina affixa nominibus & uerbis adhære
ant, primum nomina ipsa placui seorsum ponere,
deinde cum affixis pronomibus diuersi numeri, ac
personae.

Pronomina affixa Primæ personæ
singularis Numeri.

Auus.	Ōs.	Auus meus.	Ōsōm.
Socer.	Ōp.	Socer meus.	Ōpām.
Socrus.	Ōap.	Socrus mea.	Ōapām.
Pater.	At.	Pater meus.	Atām.
Mater.	An.	Mater mea.	Anām.
Frater maior natu.	Ōat.	Frater meus.	Ōatām.
Frater minor natu.	Ōcz.		Ōczēm.
Filia.	Ōcan.	Filia mea.	Ōcanōm.
Soror.	Ōug.	Soror mea.	Ōugōm.
Leuir.	Ōū.	Leuir meus.	Ōūēm.
&c.			

His Nominibus seorsum sumptis affixa pronomi
na adherent ad hunc modum, ut superius uides.

Secundæ personæ singularis numeri
ad hanc formam.

G Auus

Auus tuus. Dſod.
 Socer tuus. Ipad.
 Socrus tua. Napad.
 Pater tuus. Atad.
 Mater tua. Anad.
 Frater tuus. Batad.
 Filia tua. Leanod.
 Soror tua. Sugod.
 Leuir tuus. Süed.

Item.
 Tu pater. Atā.
 Tu mater. Anā.
 Tu frater. Batā.
 Cc. Ecce.

Ista enim Nomina
 non sunt seorsum ſup
 ta ſed cū affixis pro
 nominibus ſi quis dili
 genter rem aſſimare

uelit. Vſu tamen receptum eſt ut his utamur inter
 dum ut ſimplicibus.

Tertiæ perſonæ ſingularis numeri hoc pacto.

Auus. Oſe.
 Socer. Ipa.
 Socrus. Napa.
 Pater. Atta.
 Mater. illius Anna.
 Frater. Batta.
 Filia. Leanā.
 Soror. Suga.
 Leuir. Süe.

In hac perſona
 quædam Nomina
 extremam literam
 geminant quædam
 non de quo paulo
 inferius.

Primæ perſonæ pluralis Numeri ſic.

Auus

Auus noſter.
 Socer noſter.
 Socrus noſtra.
 Pater noſter.
 Mater noſtra.
 Frater noſter.
 Filia noſtra.
 Soror noſtra.
 Leuir noſter.

28
 Oſünk.
 Ipünk.
 Napünk.
 Atänk.
 Anänk.
 Battänk.
 Eczenk.
 Leanünk.
 Sugünk.
 Süünk.

Secundæ perſonæ pluralis Numeri hoc modo.

Auus ueſter.
 Socer ueſter.
 Socrus ueſtra.
 Pater ueſter.
 Mater ueſtra.
 Frater ueſter.
 Filia ueſtra.
 Soror ueſtra.
 Leuir ueſter.

Oſotok.
 Ipatok.
 Napatok.
 Atatok.
 Anatok.
 Battatok.
 Eczetek.
 Leanotok.
 Sugotok.
 Süetek.

Tertiæ perſonæ pluralis numeri ad hunc modum.

Auus.
 Socer. illorum
 Socrus.

Oſok.
 Ipok.
 Napok.

Pater.	Attoſ.
Mater.	Annoſ.
	Battoſ.
Frater.	Heczoſ.
Filia.	Leanoſ.
Soror.	Sügoſ.
Leuir.	Südoſ.

Regula de Coniunctione Nominum cum
affixis pronominiſ.

REGVLA PRIMA.

Si nominis poſtrema litera uocalis fuerit ipſa
non geminatur, ſed illi affixum ſimpliciter additur.

Exem. Iudex factus Biröa lün, Iudæus factus
ſidoa lün, adoptauit in filium ſiüa fogadä ꝛc.

Excipe ab hac regula ſequens orationis ge-
nus emberneſ ſia. Neq̃ enim dicimus em-
berneſ ſiüa iuxta Regulam prius a nobis
poſitam

SECVNDÄ REGVLA.

Si nominis extrema lra conſona fuerit, inter-
dum ipſa geminatur, ꝛ illi affixum additur pronos-
men, interdum uero non geminatur.

Exemp. primi Atta, Anna, Batta, ücceze, ite,
Pappa, Baratiä, Deakfa, lün, ꝛc.

Exemp.

Exemp. Secundi. 3pa, Napa, ſue, huga. Nomina
erant ſeorſum poſita. At, an, Bat, ücz, pap, barat,
deak. 3p, nap, ſü, hug. ꝛc.

Hactenus quomodo affixa pronomina nominibus
adhæreant diximus, nunc quo pacto eadem uerbis ad-
dantur oftendemus.

De Vocalibus quæ uim Affixorū Pronominum
in uerbis æque ut in Nominibus retinent.

De A recto, Tertiæ perſonæ ſingularis
numeri.

Præcepit.	megparancZolā.
Iuſſit.	megbagā.
Benedixit. ille	megaldā.
Maledixit.	megatkoZā.
Dixit.	azt mondā.

De A. Obliquo, Tertiæ perſonæ ſingularis

Dixit.	ug monda.	(Numeri.
Optauit. ille	tuana.	
Reliquit.	elhaga.	

De E. recto, tertiæ perſonæ ſingularis

Creauit.	teremē.	(Numeri.
Fecit. ille	tiug.	
Genuit.	nemzē.	

De E. obliquo tertiæ perſonæ ſingularis
Numeri.

Tullit

Tulit. benuede.
Quasuit. ille kerefe.
Pepercit. meg timille.

De 3. tertiae personae singularis Numeri.

Pulsat. ūti.
Ferit. ueri.
Facit. ille tiſi.
Amat. ſereti.
Contemplatur. nizi.

De Consonantibus notis affixorum
Pronominū cū Verbis.

De M. prime personae singularis Numeri.

Amo. ſeretem.
Doces. tanytom.
Ego Lego illum oluasom.
Audio halgatom.

De D. secundae personae singularis Numeri.

Amas. ſeretel.
Tu Doces. hunc tanytod.
Legis. aut illū oluasod.
Audis. halgatod.

De L. primae personae singularis Numeri.

Amo. ſeretlek.
Ego Doces. te tanytlak.
Lego. oluaslak.

Audio

Ego Audio. te halgatlak.
Adiuuo. ſeghytlek.

De Syllabis quibusdam. primae personae pluralis

Amamus. ſeretünk. (Numeri.
Docemus. tanytunk.
Nos Legimus. oluasunk.
Audimus. halgatunk.

Secundae personae pluralis Numeri.

Amatis. ſerettek.
Vos Docetis. tanytotok.
Legitis. oluasatok.
Auditis. halgattok.

Tertiae personae pluralis Numeri.

Amant. ſeretnek.
Illi Docent. tanytnak.
Legunt. oluasnak.
Audiunt. halgatnak.

Libet autem uerba primum seorsu ponere id quod in
nominibus fecimus, deinde cum pronominitibus affixis,
quo facilius haec pueri assequantur.

Inflexio Verborum seorsum positorum.

Amo. ſeretel. Amas. ſereccz. Amat. ſeret.
Ego Doces. tanytot. Doces. tanytataſ. Docet. tanyt.
Lego. oluasot. Legis. oluasſ. Legit. oluas.
Audio. halgatot. Audis. halgaccz. Audi. halgat

Inflexio cum pronominiſ affixis.

Amo. hūc ſeretem, Amas. ſereted, Amat. ſereti.
 Doceo. aut tanjtom, Doces. tanjtod, Docet. tanjta.
 Ego Legō. illū oluaſom, Legis. oluaſod, Legit. oluaſa
 Audio. halgatom, Audis. halgatod, Audit. halgat

Amo. ſeretleſ, Amas. ſereccz, Amat. ſeret.
 Ego Doceo. te tanjtlaf, Doces. tanjtaſ, Docet. tanjt.
 Legō. oluaſlaf, Legis. oluaſſ, Legit. oluaſ.
 Audio. halgatlaf, Audis. halgaccz, Audit. halgat

Obſeruet puer cum uerba inflectimus ad hūc modum ſereteſ ſereccz ſeret &c. nullis utimur pronominiſ affixis. Caterum cum idem uerbum in lecto ſic ſeretem ſereted ſereti, aut ſeretleſ ſeretleſ ſereti affixis utor pronominiſ quorum uim litera l m d. l. &c. exprimunt numerorumq, temporum, ac perſonarum differentias ſuapte natura ſatis indicant. Cum enim ad hunc loquor modum ſeretem ſereted, ſereti, aut ſeretleſ ſereccz ſeret ſignificanter loquor non minusq, ſi hoc pacto loquar, En ſeretem te ſereted ſi ſereti En ſeretleſ te ſereccz ſi ſeret. Quae res maniſeſtiſime oſtendit magnam noſtrae linguae cum ſacra illa, nimirum Hebraea eſſe affinitatem ut autē id cunctis ſit maniſeſtum noſtrā linguam cum Hebraea hic quoq, coniungemus.

Viſita

31
 Viſitauit eum, Viſitaſti eum, Viſitauit te.

Meg latogatā, meg latogatād, meg latogatālā.

Viſitauit eum, Viſitauerunt te, Viſitaſtis eum.

Meg latogatām, meg latogatānā, meg latogatātōſ.

Viſitauius te, Viſitauius eum.

Meg lātogatānē, meg latogatōſ.

Quae uerba reipſa idem ſignificant cum affixis quod cum ſeparatis, meg lātogatām ūtet, meg lātogatālā tighedet meg lātogatām aſt &c.

pronomini accidunt Sex. Qualitas, Genus, Numerus, Figura, Perſona, Caſus.

QUALITAS.

Qualitates pronominum ſunt tres. Finita,

Infinita, Minusq, finita.

Finita quae certum notat numerum & orōm dirigit ad certam perſonam ut Ego, En.

Infinita eſt quae certam non recipit perſonam ut quis, quae. Riczoda Quod. Miczoda.

Minusq, finita eſt quae certis & incertis perſonis aptari poteſt. ut Ipſe &c.

GENUS.

Genera pronominum ſunt quattuor Maſculinū, ut hic. Fœmininum, ut hec. Neutrum, ut hoc, Ez. Coe, ut ego En, Tu &c.

H

Diximus supra cum de articulo nostri sermo-
nis ageremus particulam *az*, articulum esse qui om-
nia complecteretur genera & Numeros hic rursū ad-
monendi sunt pueri particulas *amaz*, *iz*, pronos-
mina esse, quæ ad omnia referantur genera Mascu-
lini, feminini & Neutri idq; contra Hebræi
Græci pariter & Latini sermonis proprietatem.
Dicimus enim Ille homo, *amaz ember*, Illa mulier,
amaz asson ember, Illud ens *amaz allat*. Hic ho-
mo, *ez ember*, hæc mulier, *ez asson ember*, hoc
ens, *ez allat*.

N V M E R V S.

Numeri pronominum sunt Duo. Singularis,
ut Ego, *en*. Pluralis, ut Nos, *ni*.

F I G V R A.

Figure pronominum sunt Duæ. Simplex, ut
Quis, *kic zoda*. Composita, ut Quisquis, *valaki*

P E R S O N A.

Personæ pronominum sunt tres. Prima, ut
ego, *en*. Secunda, ut tu, *ze*. Tertia, ut ille, *amaz*.

C A S V S.

Casus pronominum sunt Sex. ut &
nominum. Obseruet puer ut nomina
ita pronomina quædam esse quæ
Vocatiuum non habeant.

Nominatiuus.

Genitiuus.

Datiuus.

Accusatiuus.

Vocatiuus.

Ablatiuus.

Cum autem Vocatiuus usurpatur id fieri
per aduerbium. Cæterum quæ de nominum inflex-
ionibus tradidimus hic q; locum hñt. Pauci enim
sunt Pronominum casus q; a Nominum in nostro
sermone uariet casibus. Id uno atz altero Paradig-
mate pueris demonstrasse sufficiat, quos uolumus ab
solutam pronominum inflexionem ex Donato pete-
re. Diuisimus autem Pronomina in duas classes quo
facilius pueri unumquodq; pronomen eiusdem forme
in suo ordine discant inflectere, quod fieri in turba
non poterat.

D E C L I N A T I O.

Declinationes in Pronomine sunt Quattuor.

P R I M A Declinatio.

Est quæ mittit genitiuum singularem in *i* uel *is*, &
datiuum in *i*, ut Ego mei uel mis mihi. Et huius or-
dinis pronomina sunt Tria. ego, tu, sui.

S E C U N D A Declinatio.

Est quæ mittit genitiuum singularem in *ius*,
& datiuum in *i*, ut Ille, illius, illi. Et huius ordinis
Pronomina sunt Quinq; scz. Ille, ipse, iste, hic, ibi.

T E R T I A Declinatio.

Est quæ mittit genitiuum singularem in *i* &
latiuum in *o*, ut Meus mei meo. V I m. u. mei meo,
aut in *e* diphthongon & datiuum similiter, ut mea
mea

meæ meæ. Et huius ordinis sunt Quinq. Pronos-
mina, Meus, Tuus, Suus, Noster, Vester.

Q V A R T A Declinatio.

Est quæ mittit genitium singularem in atis
& dativum in ati, ut nostras nostratis nostrati,
Vestras uesttratis uesttrati, cuius ordinis Pronomis-
num sunt Duo. Nostras & Vestras

Paradigmata Pronominū Primi ordinis.

Singulariter.

E G O. T V.

N. Ego.	En.	Tu.	Ze.
G. Mei.	enmaganna.	Tui.	tis temaganna.
D. Mihi.	ennekem.	Tibi.	teneked.
A. Me.	enghemet.	Te.	tighedet.
		o tu.	o te.
Ab. a me.	en tūlem.	a te.	te tūled.

Pluraliter.

N. Nos.	mū.	Vos.	Zū.
G. Nrm	l nri. mienk.	Vrm	l uri. tietek.
D. Nobis.	mūnefūnk.	Vobis.	tūneketek.
A. Nos.	mūntōt.	Vos.	tūntōt.
V. o nos.	o mū	o uos.	o tū.
Ab. a nobis.	mūntūlūnk.	a vobis.	tū tūletek.

S V I.

Singulariter & pluraliter.

G.

G. Sui. ō maganna. ō magofna.

D. Sibi. ūneki. ūneket.

A. Se. ūtet. ūtōt.

Ab. a Se. u tūle. ūtūlōt.

Huius ordinis Pronomina degenerant ut vides a no-
minum inflexione præter q̄ in Actō, in quo casu sē
per lrām retinent T.

Paradigmata Pronominum Secundi ordinis.

I L L E.

Singulariter.

	Ille.	
N.	Illa.	az.
	Illud.	
G.	Illius.	azg.
D.	Illi.	anna R.
	Illum.	
A.	Illam.	azt.
	Illud.	
	Illo.	
Ab. ab	Illa.	attul.
	Illo.	

Pluraliter.

	Illi.	
N.	Illæ.	azo R.
	Illæ.	

G.

Illorum.	Illud est observatione
G. Illarum. azoké.	dignū est quod quæ-
Illorum.	dā pronomina singu-
D. Illis. azoknak.	laris numeri addūtur
Ilos.	nomibus pluralis nu-
Ac. Illas. azokot.	meri, ut illi ergo ho-
Illa.	mines cū uiderent sig-
A. ab illis. azoktól.	num.
Sic ō hęc pronomina	az emberek mikorōn
inflectuntur cōposita.	latta uolna az ez
Singulariter, dat. ō c.	
N. Amaz.	Imez. hic q̄ z
G. Amazé.	Imezé. in n
D. Amannak.	Imennék. transit
A. Amazt.	Imezt. ō t.
Ab. Amattul.	Imettül.
N. Amazok. Pluraliter.	Imezek.
G. Amazoké.	Imezeké.
D. Amazoknak.	Imezeknek.
A. Amazokot.	Imezeket.
Ab. Amazoktól.	Imezektől.
I P S E.	I S T E.

Singulariter.	
Ipsc.	Iste.
N. Ipsa. ō.	Ista. ez.
Ipsum.	Istud.

G. Ipsus. eug.	Istius. ezé.
D. Ipsi. ünéké.	Isti. ennek.
Ipsum.	Istum.
A. Ipsam. itet.	Istam. ezt.
Ipsam.	Istud.
Ipsa.	Isto.
Ab. ab Ipsa. itüle.	Ista. ettül.
Ipsa.	Isto.
Pluraliter.	
Ipsi.	Isti.
N. Ipsæ. ōk.	Istæ. Ezek.
Ipsa.	Ista.
Ipsorum.	Istorum.
G. ipsarum. önek.	Istarum. ezeké.
Ipsorum.	Istorum.
D. Ipsi. ünékék.	Istis. ezeknek.
Ipsos.	Istos.
A. Ipsas. üköt.	Istas. ezeket.
Ipsa.	Ista.
Ab. ab Ipsis. ünökök.	Istis. ezektől.
H I C.	I S.

Singulariter.	
Hic.	Is.
N. Hęc. Ez.	Ea. az.
Hęc.	Id.
	Et hoc

Et hoc pronomen in singulari numero plerumq;
nominibus pluralis numeri addi solet, idq; iuxta he
brae linguae usum יְמִינִי ex napotba. Dice
re n. hac diebus latina non patitur lingua.

G.	Huius. e2g.	Eius. azg
D.	Hunc. ennek.	Ei. annat.
	Hunc.	Eum.
A.	Hanc. e2t.	Eam. azt.
	Hoc.	Id.
	Hoc.	Eo.
Ab.ab	Hac. etitil.	Ea. attul.
	Hoc.	Eo.

Pluraliter

	Hi.	li.
N.	Ha. EZek.	Ex. azol.
	Hac.	Ex.
	Horum.	Eorum.
G.	Harum. eZek.	Eorum. azol.
	Horum.	Eorum.
D.	His. eZeknek.	Eis. azolnek.
	Hos.	Eos.
A.	Has. eZeket.	Eas. azolot.
	Hac.	Ex.
A. 45	His. eZektul.	Eis. azoltul.

Q V I S.

Singula:

Singulariter.

35

	Quis.	
N.	Quæ.	ti, EicZoda, melf.
	Quod.	
G.	Cuius.	Fig, EicZodæ, melfe.
D.	Cui.	Einc, EicZodanæ, melfnet.
	Quem.	
A.	Quam.	Fit, EicZodât, melfet.
	Quod.	
	Quo.	
Ab, a	Qua.	Fitul, EicZodâtul, melftîl.
	Quo.	

Pluraliter.

Qui.
N. Quæ. Eſt, ficzodâf, melket.
Quæ uel qua.
Quorum.
G. Quarum. Eſt, ficzodâf, melket.
Quorum.
D. Quis uel quibus. Eſtne, ficzodâne, melket.
Quos. (Eſtne.
A. Quas. Eſt, ficzodâf, melket.
Quæ uel qua.
Ab. a. Quis uel a quibus. Eſt, ficzodâ, melket.
Tribus enim modis hoc pronomen (Eſt.
I. efferimus

fferimus, uerum postremum illud rebus serè inani
mis addi solet,

M E V S.
Singulariter,

- Meus.**
N. Mea. a3 enim. Dràs casum horù pro
Meum. nominum in orationis
Mei. maxime contextu puer
G. Mea. a3 enim. poterit obseruare. Re
Mei. iiciunt enim casum in
Meo. dictionem cui adharèt,
D. Mea. a3 enim. ut filius meus est, en
Meo. fiam, pro eo qd è enim,
Meum. filij tui est, a3 te fiade
A. Meam. a3 enim. pro tiedz, filio tuo.
Meum. nostro, uestro, a3 te fia
Mi. adnat, a3 mû, fruntnat,
Vo Mea. Denim. a3 tû fiatotnat, &c.
Meum. Cæterum ut apud Græ
Meo. cos, ita apud nos Pro
Ab a Mea. a3 enim. nominibus possessiuis ar
Meo. ticuli adduntur.
Mei. Pluraliter,
N. Mea. a3 enim.
Mea.

G.

36

- Meorum.**
G. Meorum. a3 enim.
Meorum.
D. Meis. a3 enim.
Meos.
A. Meas. a3 enim.
Mea.
Mei.
V. o Mea. O enim.
Mea.
Ab. a Meis. a3 enim.
Sic Tuus, Suus, Noster &c, inflectat puer.
Hæc pronomina ut dixi reijciunt notam casus in
dictionem cui adharèt, ut Pater noster, Mû atant
Anima nostra, mû lelûnt. Neq n. dicimus,
Mûnt ata, Mûnt lile, ut imperiti lingue loquun
tur.

E R B V M est pars orationis
cû tēpore & persona, sine casu
aut agere aliquid, aut pati, aut
neutrum significans.
A3 Bešid a3 šobešidnet riše
šidšuel es šemšuel ešet nelšûl, melš ualami eše;
lešedist iegez auag šemuedist, auag ešetnet eg;
gišet sem. **ly** Acciden

Accidentia Verbi.

Verbo accidunt, Septem. Qualitas, Coniugatio, Genus, Numerus, Figura, Tempus, & Persona.

QUALITAS.

Qualitas uerborum est, in Modis, & Formis.

MODI.

Modi sunt Quinq. Indicatiuus, Mutato, ut lego, oluaso. Imperatiuus, paranczolo, ut lege, oluass. Optatiuus, Riuno, ut utinam legerem, rayba oluasn. Coniunctiuus, eggebe foglalo, ut cū legā, mikorō oluassal. Infinitiuus, vighezis nellkül ualo ut legere, oluasn.

FORMAE.

Formae uerborum sunt Quattuor. Perfecta, el uig hezett, ut lego oluaso. Meditatiua, gondolkodo, ut lecturio, oluasn gondolkodom. Frequentatiua, gakorlo, ut lectito gakorta oluaso. Inchoatiua, fezdís tünő, ut feruesco, megkezdék heüfni, calefco, megkezdék melezbedni.

CONIUGATIO.

Donatus distinxit Coniugationes literis & Syllabis per Secundas personas praesentis Indicatiui singularis numeri, qui etiam ob hoc ipsum obscurior est q̄ ut a pueris commode possit intelligi, & coniugationes & genera confundit. Propterea nos Coniugationes

gationes ad puerorum captum distinximus.

Coniugationes uerborum sunt Quattuor.

PRIMA.

Est in A productam.

SECUNDA.

Est in e productam.

TERTIA.

Est in E uel I correptam.

QUARTA.

Est in I productam.

CONIUGATIO Prima.

Actiuorum & Neutralium.

Est quae in Indicatio modo, tempore praesenti, numero singulari, secunda persona, A productam habet ante nouissimam literam S In futuro uero to syllabam ut amo, amAs, amaBO.

Passiuorum, Communium, & Deponentium.

Est quae in Indicatio, modo, tempore praesenti, numero singulari, secunda persona A productam habet ante RIS. In futuro uero BOR syllabā, ut Amor, amaris amaBOR.

SECUNDA Coniugatio Actiuorū

& Neutralium.

Est quae in Indicatio modo, tpe pñti nō, singulari, sedā persona, E productam hē ante nouissimam literam

Irām, S. In futuro uero BO, ut Doceo docEs, do
Passiuorū, Coīm, & Deponētū. (ceBO.

Est quæ in Indicatio modo, tpē pñti, numero sin-
gulari, scdā persona E productā habet ante Ris,
in futuro uero BOR, ut Doceor, docerEris, doce;

TERTIA Coniugatio Actiuorū (BOR.
& Neutralium.

Est quæ in Indicatio modo, tpē pñti, numero sin-
gulari, secunda persona I correptā habet ante no-
uissimā litteram S. In futuro uero Am, ut Lego,
legis, legam. Passiuorum, Coīm, & deponētū.

Est quæ in Indicatio modo, tempore pñti, numero
singulari, scdā persona pro I E, correptā habet ante
nouissimā syllabam Ris. In futuro uero Ar, ut
Legor, legEris, legAr.

QUARTA Coniugatio Actiuorū
& Neutralium.

Est quæ in Indicatio modo, tpē pñti, numero
singulari, scdā persona I productā hē āte nouissimā
litteram S. In futuro uero Am, ut Audio, audis, au-
diā. Passiuorum & Deponētū. (diAm.

Est quæ in Indicatio modo, tpē pñti, numero sin-
gulari, scdā persona I productā habet ante ultimā
syllabam Ris. In futuro uero Ar, ut Audior, au-
dis, audiar.

Coniugationes

38
Coniugationes Hebræi certis quibusdam punctis
distinguunt sicut Greci certis literis, quæ statim ad-
monent, quodq; uerbum cuius sit Coniugationis. Pos-
sumus & nos illas comodissime diuidere hebreorum
more in nostra lingua, ut sit prima Coniugatio,
quæ in Indicatio mo, nūo singulari, tpē preterito
perfecto, tertia persona, in A rectum exit. Secunda
quæ in eodem modo, Numero, Tempore indefinito,
tertia persona in A obliquum desinit. Tertia quæ in
eodem modo, numero, tempore, persona in E rectū.
Quarta quæ item in eodem modo, numero, tempore,
persona, in E obliquum. Paradigmata Prima Cō-
iugationis possunt sumi ex his & similibus uerbis
Præcepit, Iussit, Benedixit, Maledixit, ut Præcepit
deus Moyfi, Azt paranczola az 3sten Moisesnef.
azt haga. Benedixit Deus Noë. Meg alda az istem
Noet. Maledixit Deus Cain. meg atkozā az
3sten Kaimof. &c. Secundæ ex his.

Reliquit, Dixit, &c, ut reliquit me febris, El haga Math.
enghemet az hideglelisnef betegsighe. Kōi 3ten 3.
ō 3ten dixitq; deus. Es monda az 3sten huic orōni Gene-
si particulā, Azt, addideris primam facies coniuga-
tionem. Azt mondā. Contra si aliam addideris nē
pe hanc, & g, extrema uocalis uerbi erit a obli-
quum non rectum. & g monda hog. &c.

Idem

Idem fit in superiori quoque uerbo. ut Reliquit eam febris. el bagā ūtet az hideglelsnek betegsighe. sicut apud Hebreos, Græcos, & Latinos fit transitus ab una coniugatione ad aliam addita uel detracta aut litera aut syllaba, ut פָּקַד פָּקַדְתָּ פָּקַדְתִּי פָּקַדְתֶּם פָּקַדְתֵּם Visitauit, uisitatus sum, uisitatus sum, uisitauit. רָאָה רָאָהְתָּ רָאָהְתִּי רָאָהְתֶּם רָאָהְתֵּם Verbero, uerberor, uerberor, uerbero. Tertiæ ex his.

Genesis Creauit, fecit, genuit. &c. In principio creauit deus
1. cælum & terram. Ez uilagnak kezdetiben terem-
Marb. te az Isten az eghet es az földet. Abraham autē ge-
1. nuit Isaac. Abraham kediglen nemze Isakot. &c.

Quartæ ex his. Tulit, Quæsiuit, &c. Multa tulit fecitque puer. Sokat penneue es tün germeksighiben. Quæsiuit lanam & linum. Gaz piut es lent kereset. &c. Est & Coniugatio apud Hebræos quam illi Hissil uocant qua noster sermo creberrime utitur. Quæ cum multas habeat species, hæc inter alias præcipua est, quæ habet uerba quorum significatio tres in se personas includit. Prima est a qua agendi origo exit, secunda cuius medio operatio perficitur, tertia in quam illa tran- sit. Huius Coniugationis usum cum græcus & latinus ignoret sermo exempla de hac ingræca et latina lingua dari nequeunt, nisi per circuloctionem. Quorum

39
Quorum tamen uerborum huius ordinis germanam significationem sermo noster Hungaricus perinde ac Hebræus uno commodissime exprimit uerbo **חָכַד** comedere fecit. Itete, itete, fecit occidere, meg olete, meg olete. fecit sanare, meg gogytata, meg gogytata. Quæ uerba ut uides iuxta alium atque alium orationis tenorem, in nostra lingua in omnes ordines possunt referri. Alia enim formatiua literas habent rectas, alia obliquas. Meg gogytata ūtet, primi ordinis est. Meg gogytata enghemet Secundi. Meg olete ūtet Tertij. Meg olete enghemet Quarti. Ex ordine eorum uerborum est quod Hissil ab Hebræis diximus uocari & hoc sequens **חָכַד** filele, quod quidam uno uolens reddere uerbo Auri sauit dixit, cuius uerbi uim cum latinus sermo uno uerbo exprimere commodè nequeat noster commodissime, dicimus enim mit filel: Nagon foga filelni &c. circuloctione enim latini utuntur cum dicunt obsidere aures. G B N V S.

	Actiuum.
	Passiuum,
Genera uerborum sunt	Neutrum,
Quinq.	Deponens.
	Commune.

Actiuum uerbum ē quod desinit in O & accepta R
K lra

lra format ex se Passiuum ut Lego, Oluasom. legor, oluastom. Passiuum uerbum est quod desinit in r qua detracta redit rursus in actiuum ut Amor, Szes rettetem. amo, feretem. Passiua uerba & Coia in nro idiomate aucta una lra & syllaba iuxta graeci sermonis usum exeunt. ut Amo, feretem. amor, feret- tetem. Doceo, Zanistom. doceor, tantatam. Crimis nor illum, Buntetem aZt. criminor ab illo, buntet- tetem attul. Neutri est quod in o desinit ut acti- uum cui si R lra accedat latinum non est ut Sedeo, ilol. Neutropassiuum dr q partim Neutri partim Passiui generis nocem habeat, ut Gaudeo, orulol. gau- des, orulol. gausus sum, orulol. Deponens est quod in r desinit ut Passiuum sed ea depta desinit esse lati- num, ut loquor, holol. sequor, fuetel. Coe e quod in r desinit ut Passiuum & tum agentis, tu patientis in se includit significacione, ut Crimino te, Buntet- lel tighedet. criminor a te, buntettetem te tuled.

N V M E R V S.

Numeri uerborum Singularis. ut lego, oluasol.
sunt Duo. Pluralis. ut legimus, oluasunt.

F I G V R A.

Figure uorum Simplex. ut lego, oluasom.
sunt Duae. Composita ut relego, megoluasom.

T E M P V S.

Tempora

40
Tpā uorum Praesens. lego, oluasol.
sunt Tria. Praeteritum. ut legi, oluasit.
Futurum. legam, oluasol isuendore.

P E R S O N A.

Personae uerborum Prima. lego, oluasol.
sunt Tres. Secunda. ut legis, oluasit.
Tertia. legit, oluas.

C O N I U G A T I O.

In uerborum coniugationibus diligenter obseruet puer uerba in patrio nro sermone iuxta alia atq alia ora- tionis constructionem uarie inflecti. Idq usu uenire solet in uerbis dūtaxat Actiuis, non tamen in omni- bus modis & tēporibus. Nā uerbum faciā diligi pe- rettetlel ad Hifil pertinet. Si ergo uerbu sumas aut Absolute aut Transitiue iuxta uariā eius cū alijs parti- bus Syntaxim propriam sibi & ab alijs eiusdē ordinis uerbis diuersam hēbit inflexionem. Contingit autē id contra Graecae & Latinae linguae usum, nec, id in una aut altera Coniugatione sed in oibus. Nā hac q in re nostra lingua ad Hebraā proxime accedit in qua noim & uorum inflexionibus Pronomina adhi- bentur affixa, rōne quorū hac Coniugandi in nro ser- mone accidit uarietas. Porro ut in noim inflexionibus certa sūt lrae quae uicē supplet affixorū Pronominū, ita & in uorum Coniugationibus, ut supra in capitu- lo da

lo de pronōie ostendi. Vt aut res fiat dilucidior de
singulis ordie ponā paradigmata. Amo absolute accep
Amo, feretē. Amamus, feretū. (tū sic cōiu-
amas, feretē. amatis, feretē. (gatur.
amat, feret. amant, feretē. Reliqua quoq;
Idem uerbum si construatur cum actō eodem modo.
Pronominis scūda personā L Irām ante ultimā uerbi
asciscit syllabā, quā haud dubie affixorū pronōim uim
Amo te, feretē. Amamus, feretū. (obtinēt.
amas, feretē. amatis, feretē.
amat, feret. amant, feretē.

Præterito Amabam te, amabas, amabat.
Imperfecto. feretē. uala, feretē. uala, feret uala.

Quod si idem uerbum construatur aut cum Nomine
sue Proprio, sue Appellatio, aut etiā Pronōie acti
casus, Tertiæ personæ pro extrēa Irā K. M. obtinebit
Amo (notā nimirū pronōim affixorum cū ceteris.
Petrum aut illum, amas, amat. Amamus: atis: ant.

Szeretem, szereted, fereti. feretē, feretē.
Præterito Amabam: bas: bat. (feretē.

Imperfecto. Szeretē uala, feretē uala, fereti uala

Nam quod Superius diximus nostrum sermonē uel
citra personarū adiūctionē satis exprimere personas
id in uerbis q; huius ordinis uerum est. Cū n. dico
Szeretē, at feretē, et si nihil amplius addāsigni
ficantissime loquor. Includunt enim hæc uerba in se

44
personas quæ sunt pronōim affixorū. Quia uero hæc
tanta uarietas confusionē parere poterat, distinximus
uerba in suos ordines. Primus est Absolutorum. Sec
undus. Transitiuorum. Tertius Passiuorum. Quartus
Defectiuorum. ¶ Paradigma uerborum Actiuorū Ab
IN DICATIVO mō, Trē pnti. (solutē formæ.

Amo, Szeretē. amamus, feretū.
S. amas, feretē. P. amatis, feretē.
amat, feret. amat. feretē.
Præterito Præterito
perfecto. Amabam, Szeretē. amamus, feretū.
S. amabas, feretē. uala. P. batis, retetē uala.
amabat, feret. bant, retetē.
Præterito Præterito
perfecto. Amaui, feretē. Amauimus, feretū.
S. amaui, feretē. P. amaui, feretē.
amaui, feretē. amaui, feretē.

Præterito amaui, Szeretē. amamus, feretū.
plusq; S. ras, feretē uala. P. ratis, retetē uala.
perfecto. rat, feretē. rant, retetē.
Fut. Amabo, retetē. bimus, tū. iouendōre.
tu S. bis, feretē. P. bis, retetē.
ro. bit, feret. bunt, retetē.

Futurum exprimere nequimus nisi circumloquamur quæ
etiā Circūlocutio distinguit inter Pns et hoc ipsū Trē
IM PE Ama, feretē. amamus, feretū.
RA TI S. P. amatis, feretē.
VO. amet, feretē, ament, feretē.

Fu Amato tu, feress te iō: amemus. feressünk.
 turo. S. uendōre. P. amatote, feressetek.
 amato ille, feressen az. amāto l. ātote. feressenek.
 OP TA TI VO. Tpe pñti & praterito imperfecto.
 Amarem, feretnik. amaremus, feretnink.
 S. utinā, res. uayha feretenil. P. u. retis. u. feretnitet.
 amaret, feretne. rent, feretninet.
 Amauerim, ferettem. rimus, rettünk.
 S. utinā, ris. uayha tel. P. u. ritis. u. tetet ligen.
 amauerit, feretett. rint, rettenek.
 Amauissem, ferettem. ssenus, ttünk.
 S. utinā, es. uayha, ttel. P. u. setis. u. ttetel uolna.
 sset, tett. ssent, ferettenek.
 Futuro Amem, feresset iōuendōre. amemus. ssünk.
 S. utinā, ames. uayha, res. P. utinā, tis. uayha ssetek.
 amet, feressen. ament, ssenek.

CON IVNC TI VO mō tpe pñti.

Sin. Amem. feresset. amemus. feressünk.
 Cum ames. mīkoron res. P. cū etis. mīkoron ssetek.
 amet. feressen. ament. ssenek.
 Amarem. feretnik. amaremus. retnink.
 S. cū res. mīkoron, nil. P. cū retis. mīkoron, tel.
 ret. retne. rent. ninek.
 Amauerim. ferettem. uerimus, ttünk.
 S. cū ris. mīkoron ttel. P. cū ritis. mīkoron tetet ligen.
 uerit. tett. uerint. ttetnek.

B. Amauissem. ferettem amauissemus. ttünk.
 cum. ses. mīkoron, ttel uolna. P. cū tis. mīkoron, ttetel uolna.
 amauiisset. tett. uissent. ttetnek.

Futuro Amauero. feretendet. amauerimus. tendünk.
 cū, ueris. mīkoron, tendet. P. cū, ritis. mīkoron, detet.
 S. uerit. feretend. uerint. tendenek.

IN FINI TI VO modo sine numeris & personis tpe pñti & praterito imperfecto. Amare, feretni.

Obseruet puer particulas in inflexionibus, quae tempora commodissime distinguunt. Vāla, prateriti imperfecti tpe, Indicatiui modi est. Ligen prateriti perfecti Op tatiui & Coniunctiui modi. Scholion Amauerim, ferettem ligen. Olk ūdōt iegez ki el mult, es ki rül bizonos lippen meg emlekezni nem ūgekezünk Pilda. Vayha ferettem ligen ualaka az isient.

Scholion. Amauissem, Szerettem uolna. Olk ūdōt iegez, kirül bizonos lippen ūgekezünk meg emlekezni Pilda. Vayha iletemben ferettem uolna az ista

IND: pñs. Doceo, Zanytōk, docemus, tanjunkt ent.
 S. doces, tanjtas, P. docetis, tanjtotok.
 docet. tanjt. docent, tanjtana.

Docebam, Zanytōk, bamus, tanjstunk.
 S. bas, tanjtas, uala. P. batis, tanjtoto, uala.
 bat. tanjt. bant, tanjtana.

S. Docui, docuisti, docuit. P. imus, istis, erunt & cre.
 Zanyti, tanjti, tanjta, tanjtant, tanjtatok, tanjta.
 Gr. ual

42
 Praterito plus
 & perfectio.

Praterito
 perfectio.

IND: S. Lego, legis, legit. P. legimus, legitis, legunt.
 Pns. Oluasok, oluasok, oluas. oluasunk, oluasok, oluasnak.
 Præterito imperfecto. Legebam, Oluasok legebamus, oluasunk
 Præterito perfectio. S. legebas, oluasok uala. P. batis. oluasok uala.
 Præterito perfectio. legebat, oluas. bant, oluasnak
 Præterito perfectio. S. Legi, legis, legit. P. gimus, gists, rüt, l re.
 Oluasit, oluasit, oluasa, oluasit: sätok: sänek.
 S. Audio, audis, audit. P. diuus, ditis, diunt. S.
 IND: Halgatok, gaccz, gat halgatunk, gattok, gatnak.
 Pns. Et per contractionem. hallok, hallas, hall. halz
 Præterito imperfecto. Clunk, hallotok, hallanak.
 Audiebam, halgatok audiebamur, halgatunk
 S. audiebas, gaccz uala. P. audiebatis. halgattok uala.
 audiebat, gat audiebant, halgatnak
 Uper cōtractionē hallok uala, hallas uala, hall uala.
 Præterito perfectio. Clunk uala, lotok uala, lanak uala.
 S. Audiui diuisti, diuit. P. uimus, uistis, uerunt l uere.
 Halgatik, halgatal, halgata, gatänk, gatöc, gatänak.
 Per cōtractionē hallik, hallal halla. länk, lätok, lanak.
 ORDO secundus Vörü Trāsting forme cū affixis.
 S. Amo te, amas, amat. P. amamus, amatis, amant.
 feretlok, feretecz, feret. feretünk, ferettek, feretnek.
 S. Amabam, bas, bat. P. amabamus, batis, bät.
 feretlek u, feretecz u, feret u, tünk u, ttek u, retnek u
 S. Amaui, uisti, uit. P. uimus, uistis, uerunt uel ere. Cla.
 feretilek, feretilek, ferete, feretink, feretitek, feretinek.

S. Docco, doces, docet. P. docemus, docetis, docent.
 Tanitlak, tanitak, tanit, tanitunk, totok, tanak.
 Docebam, bas, bas. P. bamus, batis, bant.
 Tanitlak uala, tak u, nit u, tunk u, totok u, tanak u.
 S. Docui, docuisti, docuit. P. imus, istis, erunt l ere.
 Tanitlak, nitak, nitak, tanitänk, tötök, tänak. U c.
 S. Lego, legis, legit. P. legimus, legitis, legunt.
 Oluaslak, oluasok, oluas. oluasunk, oluasok, oluasnak.
 S. Legebam, gebas, gebat. P. legebamus, batis, bant.
 Oluaslak u. oluasok u. oluas u. sunk u. stok u. snak u.
 S. Legi, legis, legit. P. legimus, gists, erunt uel re.
 Oluasalak, oluasit, oluasa, oluasit, sätok, sänak U c.
 S. Audio, audis, audit. P. audimus, auditis, audiunt.
 Halgatlak, halgaccz, halgat, gatunk, gattok, gatnak.
 S. Audiebam, bas, bat. P. bamus, batis, bant.
 Halgatlak u, gaccz u, gat u, tunk u, ttok u, tnak u.
 S. Audiui, diuisti, diuit. P. uimus, uistis, uerunt l uere.
 Halgatitlak, gatit, gata, gatänk, tötök, tänak. U c.
 Vides L lram cum reliquis in hoc uörum ordine per
 petuo inferi äte ultimä uerbi ut consent eaquæ supra
 de affixorum Pronoim natura differimus.

ORDO scds Trāstiuorum cum affixis pronobus.
 S. Amo petru l illu, amas, amat. P. amamus, atis, amat.
 feretem, feretel, fereti, feretük, feretitek, feretik.
 S. Amabam, bas, bat. P. bamus, batis, bant.
 feretem uala, retel u, reti u, retük u, ttek u, tik u.

S. Amāui, uīsti, uīt. **P.** uimūs, uīstis, uerunt uel uere.
Szeretim, feretid, feretg, retōk, retetek, retēk. C.
S. Doceo petrū l' illū doces, cet. **P.** cemus, cetis, cent.
Tanītom, tanītod, tanīta, tanītuk, tanītatok, tanītak.
S. Docebā, bas, bat. **P.** docebamus, batis, bāt.
Tanītom uala, tod u. ta u. tanītuk u. tatok u. tak
S. Docui, cuiſti, cuit. **P.** docuimus, cuiſtis, cuerunt.
Tanītam, tanītād, tanīta, tanītok, tanītātōk, nītāk
Lego hoc aut illud, legis, legit. P. gimus, gitis, gunt.
Oluasom, oluasod, oluaſſa, oluaſſuk, oluaſſātōk, oluaſſāk.
S. Legebam, legebas, legebat. **P.** legebanus, batis, bant.
Oluasom uala, sod u. ſſa u. oluaſſuk u. ſſātōk u. ſſāk uala
S. Legi, legiſti, legit. **P.** legimus, giſtis, gerūt, l' gere.
Oluasām, oluasād, oluasā, oluasōk, oluasātōk, oluasāk.
S. Audio hoc aut illud. **Halgatōm, halgatod, halgātka.**
P. halgātuk, halgātātōk, gātāk. **C.** per cōtractionē.
S. Gallom, hallod, hallā. **P.** halluk, hallātōk, hallāk.
Audiebā, halgatōm hallom bāus, gātuk, halluk
S. bas, gatod uala, led u. **P.** batis, ttātōk u. latok uala.
bat. gātka hallā bāt. gātāk hallāk
S. Audiui, uīsti uīt. **P.** uimūs, uīstis, uerunt uel uere.
Halgatām, halgatād, halgatā, gatōk, gatātōk, gatak.
Hallām, hallād, hallā, hallōk, hallātōk, hallāk.
Et hic uides M. cū ceteris ptāte affixorū pronōim
ſungētibus uerbis in Coniugādo perpetuo adiungi.
Q. B. D. Tertius qui eſt Paſſiuorum. Paſſiuo

44
Paſſiua uerba in noſtro ſermone formātur a uerbis Trā
ſitiuis ſecūdi ordinis l' rāt, C. ſyllaba te āte ultimā uer
bi ſyllabā inſerta, ut Amo hūc aut illū, feretem. Amor
ferettetem. Aduertat etiā puer nō eſſe eā in Paſſiuorū
uōrum inſlexione uarietate quā erat in actiuorū uorū
cōiugationibus. Eſt enim Paſſiuorū inſlexio uniformis.

IND: Pns. S. Amor, amaris l' re, tur. **P.** amur, amāni, ātur
Szerettetem, ttetel, ttetik, ferettetünk, ttettek, ttetnek
S. Amabar, baris, l' re, batur. **P.** bamur, bamini, batur.
ferettetem u. ttetel u. ttetik u. ttetünk u. ttet u. tetnek
S. Amatus ſum, es, eſt. **P.** amati ſumus, eſtis, ſunt.
uel fui, l' fuiſti, l' fuit. uel fuimus, fuiſtis, fuerut l' re.
Szerettetim, tetil, tetēk, rettetink, teitēk, tettetinek.
ferettettem uolt, ttel u. tett u. ttünk u. tetek u. tenek u
S. Amatus erā, eras, erat. **P.** amati eramus, eratis, erant.
l' fuerā, l' fueras, l' fuerat. l' fueramus, l' fueratis l' rāt
ttettem uala, uolt, tel u. u. tett u. u. ttünk u. u. tetek u. u
S. Amabor, beris, bitur. **P.** biur, bimi, bunē. **(tetnek**
ttetm iſuendōre, tetel, tetil, tetünk, tettek, tetnek, uolt
IMPE: S. Amare, ametur. **P.** amemur, amēmini, amētur.
RATIVO, feretteſſel, teſſik, teſſünk, teſſetek, teſſenek.
S. Amator tu, tor ille. **P.** amemur, amāminor, ātor.
feretteſſel te iſuendōre, teſſik az, teſſünk teſſenek.
OP: S. utinā, Amarer, reris l' re, tur. **P.** u. mur, mimi, rē.
TA uayha, ferettetnim, tetnil, tēnek, nitek, ninek.
TIVO. Praterito perfectō C plusq. perfectō. L ij

Præterito imperfecto: per. plusq. perfectō. Futuro.

S. uti Amatus eem ees eet. P. u. aati eemus eētis, eēt.
 nā, P. fuisse, f. fuisses, f. fuisset, f. fuisset, f. fētis, f. fēt.
 uayhaferettetem, tēl, tēt, tūnē, tēte, tēne, uolna.
 Futuro.) uoltam, tal uolt, tunk, tatok, nak.
 Amer, ameris, f. re, tur, P. utinā, amemur, amemī, amēt.
 uayha, ferettefsem iouendōre, tēsēl, tēsēk, uayha, sūnē
 CONIUNC TIVO. (tessetek, tessenek.
 S. cū Amer, ameris f. re, amē. P. cū. aemur, aemini, enē
 mikorōn ferettefsem, tessel, tēsēk, mī. t. sūnē, tessetek,
 S. cū Amarer, veris f. re, reē. P. cū rēur, remā, reut (nek.
 mikorōn, ferettetnim, nil, ngē. m. tetnink, nitēk, nīnēk.
 S. cum Amatus sim, sis, sit. P. cum simus, sitis, sint.
 uel fuerim, fueris, fuerit, uel fuerimus, fueritis, fuerint.
 mi ferettefsem, tēl, tēt, tūnē, tēte, tēne, uolna.
 korōn, lūttē, lūttē, lūttē, lūttē, tēte, tēne, ligen
 S. cū, Amatus eem, ees, eet. P. amati eemus, eētis, eēt.
 uel fuisset, fuisset, fuisset, fuisset, fuisset, fuisset.
 mi ferettefsem, tēl, tēt, tūnē, tēte, tēne, uolna.
 korōn, uoltam, tal uolt, uoltunt, tatok, tanak, uolna.
 S. cū, Amatus ero, eris, erit. P. aati erimus, eritis, erint.
 uel fuero, fueris, fuerit, fuerimus, fueritis, fuerint.
 mi ferettefsem, tēl, tēt, tūnē, tēte, tēne, uolna.
 korōn, lēde, lēde, lēde, lēde, lēde, lēde.
 IN FINI TIVO Amari, Szerettetni. (denek.
 ORDO Quartus qui est uerborum Defectiuorum.
 IND; Pns, S. Sum, es, est. P. sumus, estis, sunt. uag

45
 Vagol, uag, uagon. uagunk, uattok, uadnak.
 S. Eram, eras, erat. P. eramus, eratis, erant.
 Valik, ualal, uala, ualank, ualatok, ualanak.
 S. Fuisi, fuit. P. fuimus, fuistis, uerunt, f. re.
 Voltam, uoltal, uolt, uoltunt, uoltatek, uoltanak.
 S. Fueram, fueras, fuerat. P. fueramus, fueratis, fuerant.
 Voltam, uoltal, uolt, uoltunt, uoltatek, uoltanak.
 S. Fueram, fueras, fuerat. P. fueramus, fueratis, fuerant.
 Voltam, uola, uoltal, uolt, uoltunt, uoltatek, uoltanak.
 S. Ero, eris, erit. P. erimus, eritis, erunt. Futuro.
 Lisēk, lisē, lisē, lisē, lisē, lisē, lisē, IMPERATIVO.
 S. Sis, sit. P. simus, sitis, sint. Lig, ligen, legunk, getek.
 Futuro. S. Esto tu, esto ille. P. simus, esto, sint. C. nek.
 Lig te, legen az, legunk, legetek, legenek. OPTATI.
 S. utinā Essem, esses, esset. P. u. essemus, essetis, essent.
 uayha, uolnik, uolnal, uolna, uolnank, uolnatok, uolnak.
 S. utinā, Fuisset, fuisset, fuisset, P. issemus, issetis, isset.
 uayha, uoltam, uolna, uoltal, uolt, uoltunt, u. tatok
 u. Sim, sis, sit. P. simus, sitis, sint. C. u. tanak, uolna.
 uayha, legel, lig, legen. legunk, legetek, legenek.
 S. cū Sim, sis, sit. P. cū simus, sitis, sint. CONIUNC.
 mikorōn Leget, lig, legen. m. legunk, legetek, genek.
 S. cū Essem, esses, esset. P. essemus, essetis, esset.
 mikorōn uolnik, uolnal, uolna, uolnank, natok, nanak.
 S. cū Fuerim, fueris, fuerit. P. c. fuerimus, fueritis, fuerit.
 lūttē, lūttē, lūttē, lūttē, lūttē, lūttē, lūttē.
 mikorōn lūttē, lūttē, lūttē, lūttē, lūttē, lūttē, lūttē.
 mikorōn lūttē, lūttē, lūttē, lūttē, lūttē, lūttē, lūttē.

Futuro. S. cū fuisset, fuisset, fuisset. P. fuissetis, fuissetis, fuissetis.
 S. cū fuero, fueris, fuerit. P. fuero, fueris, fuerit. (Tanak
 miKoron lendeK lendeK, lend. m. lēdūnk, detek, denek.
INFINITIVO. Esse, Lenni. Præte: per: Upluq per
VOLO uerbū Anomalū ad (fecto. Fuise, Lūtt lenni.
 primū Actiuorum ordinē refertur & secundum.

IND: Pns. S. Volo, uis, uult. P. uolūis, uultis, uolunt.
 Akarok akarK, akar. Akarunk, akartok, akarnak.
 Akarlak, akarod, akaria. Akariuk, akariatok, akariak.
 S. Volebam, bas, bat. P. lebamus, batis, bant.
 Akarok akarK, akar. Akarunk, artok, nak
 Akarlak, akarok, akaria. Akariuk, riatok, riak uala
 S. Volui, lūsti, luit. P. luimus, istis, rūt l re.
 Akarik, akarak, akara. Akarok, akaratok, akarak.
 Akaralak, &c.

ADVERBIUM est pars orōnis
 suæ adiecta uerbo significationē eius
 explanat atq; implet. Az Besidhez
 ualo az fobesidnek egg rise mell az
 Besidhez uettetui az ū iecézisit
 iobbā ki magarazza es be tōlti. Accidn: Adverbij.
 Adverbio accidūt Tria. Significa, Cōpatio, & Figura.
SIGNIFICA TIONum Adverbiorum spēs puer ex
 Donato petat. Particula penig Adverbij est Optadi in
 nro sermone, qua pro autē Sedig, uel kediglen Curoq

enim mō loquimur, uulgu imperitū solet uti. Dicimus
 n. Opto q; adueneris Penig el iüttel &c. Neq; enim
 est Adverbium huius ordinis apud latinos, quo natiua
 huius particula significationē exprimere possis. Quēad
 modū enī apud latinos sunt quādā particula indecli
 nabiliū orōnis partium quæ apud nos uoce carent ita
 ecōtra sunt in nrā lingua quæ latinā uocē non hēnt.
COM PA RA TI O. Aduerbia Cōparāt tribus gradib
 us Cōpationis. Positiuo, ut doctē, Bōlczeñ. Cōparati
 uo, ut doctius. Bōlczebbēñ. Superlatiuo, ut doctissime
FIGV: (Annal es bōlczebbēñ, auag ighen Bōlczeñ.
 Adverbiorū figurae sunt Duæ. Simplex, ut Prudēter,
 Bōlczeñ. Imprudēter, Bōlczeñ nēlkül.

PARTICIPIO est pars orōnis
 partē capiēs noīs & uerbi. Recipit enī
 a noīe gñra & casus, a uerbo autē ipā
 & significationes ab utroq; Numerū
 & Figurā. Az félis uiuō az fobe
 sidnek eggik rise mell az Nemnek es az Ighinek
 egg risit uīsi el Mert az Nemtül Nemet es Esetek
 uīsen az Ighitül Kediglen Wdōtōk es Jecziseket.
 Mind az Rettōtül Szāmot es Abrazatot. Accidn: par.
 Participio accidunt Sex. Quæ Genus, Casus, Tps,
 GB NVS. (Significatio, Numerus, & Figura.
 Genera participiorū sunt Quattu: Masculinū, ut hic
 lects, Facim, ut hoc lects, Neutrū, ut hoc lects, Ōc, ut
 hic

hic & hæc & hoc legens, Irasoluafo. CA SVS.
 Casus pticipiorū sūt Sex. Nt̄s, G. D. Aft̄s, V. Abt̄s.
 TEMPVS Tp̄a part: sunt Tria. P̄ns, P̄teritū & Futurū.
 SIG NI FI CAO: significatiōs pticipiorū trahunt a
 uerbis a qbus descēdunt. Alia est n. significatio Acti
 ua, alia Passiua, alia Neutra, alia Deponēs, alia Cois.
 Actiua significatiōe habēt Participia quæ a uerbis ac
 tiuis descēdunt. Passiua quæ a passiuis. Neutra quæ a
 NUMERVS. Neutris &c. de qbus Donatus copiose.
 Nūi pticipiorū sūt duo. Sigl̄s, hic legēs, az irasoluafo
 FI GV RA. Pluralis, ut hi legētes, az irasoluafo.
 Figure participiorum sunt Duæ. Simplex, ut legēs.
 DE CLINATIO. Cōposita, ut negligēs.

Legēs Declinationis Tertiæ quia mittit gma
 singl̄are in is & dtm i l, ut legēs, legētis, ti. Cū
 Participiorū declinatio nihil differat a Noim declinati
 one. Vnum tm inflexionum Participiorū Paradigma hic
 subiiciemus. Reliquas ex Donato puer facile discet.

N. hic & hæc & hoc,	Legens.	fo.
G. huius	tis.	so.
D. huic	ti.	sonat.
A. hunc & hæc tem, & hoc ens.	az irasoluafo.	so.
V. o	ens.	so.
A. ab hoc & ab hac & ab hoc te, l. ti.	litter. Singl̄.	so.
Hi & hæc tes, & hæc legētia.		so.
horu & haru & horu tum, l. tum.	az irasoluafo.	so.
bis	tibus.	sonat.

Ac. hos & has tes. Uhec tia.

V. o legentes & o tia.

Ab. ab his legentibus.

Complexi sumus eā Grāmaticæ partē, quæ declinabiles ora
 tionis continet partes, i qua adeo nihil est ut quisquā i nrā
 desideret ligua, ut hoc ipso, quod ad inflexiones attinet &
 Noim & Vōrum, oēs oim liguas facile exuperet. Est n. regu
 latissima, ut uocat, nō min⁹ q una ex primarijs illis, Hebræa,
 Græca, & Latina. Quo iniquior sum illis, qui hāc, ut pote
 indignā quæ hoiēs utātur, nō contēpserunt mō, uerumetiā lin
 guā linguae uirulētia cōspurare ueritū nō sunt. Qua re nō
 nobis solū uerumetiā deo, qui liguarū autor est, iniuriā intul
 ere. Et hāc γλωττῶμας in se, indignissime diu nrā lin
 gua pertulit, quā nrī ab hac uirulētia uiolētia facile potuissēt
 tueri, si mō eius defensionem uoluissēt suscipere. Quid enim
 indignius Christianis maxime, q̄ omisso uero liguae usu serpe
 tiū i morē liguas i liguā, nihil cōmeritā, ac uene
 nū quod, mox i illā euomas sub labijs occultare. Quī & no
 bis nō secus accidit q̄ illis, qui tgentē intra parietes priuatos
 thesaurū recōditum habēt quidē, uerū, illo, licet sint tenuis
 fortune, frui nequeunt, cū ignorēt ubi locorū sit defossus.
 Habuimus thesaurū hūc liguae patriæ hactēus absconditū,
 quē nūc primū repertū eruimus, i lucēq̄ proferimus. quo si
 frui nō recusauerimus, breui Cut spero, & opo) dex i opibus
 diuites euademus abūde. Nescio enī qui sit ut nobis nrā etiā
 præclara quæq̄ interdū sordēant, cum alijs getibus sua etiā

solot.

so.

so.

so.

humilia placeat arideatq. Hoc re ipsa idignum sane erat,
illud quis non sūme detestetur quod interdū nō solū nostram
negligimus linguā & alienā discimus sed eas etiā quibus oēs
bonae lrae sunt prodite.

CONIUNCTIO est pars orōnis annectens
ordināsq. sententiā. Az eggbe foglalat az
bobešidnek eggik riše mell az bešidnek
ertelmēt eggbe ragasztá, es eggbe szerzi.
Coniunctionis accidentia.

Coniunctioni accidunt tria Ptās, Figura, Ordo. ¶ PTĀS.

Ptāis coniunctionum quinq. spēs. sunt enī aut Copulatiua,
aut Disiunctiua, aut Expletiva, aut Causales aut Rōnales.
Copulatiua coniunctio est ī nrō sermōne Cut in Donato.
Es qua & ī scribēdo, & ī pronūciādo quidā uitiose utun-
tur. Nunc enim primā huius partis orōnis lram nempe & ab-
sorbent, nunc ī mutant. Exēplum primi fuerit. Respondit
& dixit, felele smonda. Secūdi Ite & uos inuineā meā. Men-
netek el tūis. Scribendū n. est & proferēdū felele es monda.
Item Mennetek el tū es. Quod si ob crebrū uocaliū concursū
predictā lram & in pronūciādo obscurā uolūmus optimū erit
Græcorum more id per apostrophē facere felele s monda.
nec seqūtis dictionis corpus postrema huius coniunctionis lra
sonerare atq. adeo ipā penitus corrūpere. Monda uox est pa-
tria integra ac significans smonda corrupta, ac omni prorsus
significatione carens. Simile est iudiciū de seqūti uoce, sine
& alijs quibuscūq. qua uulgus utitur pro eo quod ē es nincz.

quo

que etiā scribi potest mō iā dicto s nincz. Dissimile de sem.
Nam hac uoce nrī utuntur composita perinde ac latini. nec
quod si senctim utamur dicimus & non es nem. In qua cō-
positione primā ut uides harū orōnis partiū hē & n absor-
bentur penitus. Quin & ultima interdū in sczt. cuius rei exē-
plum seqūis oratio subministrabit. Nec hoc, nec illud feceris.
Bē ezt, se azt, ne teged &c. ¶ FL GV RA.

Figuræ cōiunctionum duæ. Simplex ut, Nam, Composita ut,
namq. ¶ TOR DO. Coniunctionum tres ordines. Sunt enim
aut Præpositiua cōiunctiō ut At, ac, est, aut Subiunctiua ut,
Q, ne, ue, aut Cōes ut, Ergo, ideo, igit.

PRÆPOSITIO est pars orōnis qua
pōsita alijs partibus ī orōne significatio
nē earū aut implet aut mutat aut minuit.
Az elölluet & az bobešidnek egg riše
mell az egéb riselnek elōtte uettettū
ut bobešid, azoknak ū iecēzist auag be tōlti, auag el uai
tostatta, auag meg. Elősebbti. Accidēs Præpōnis.
Præpositio unū tātum hē accidens nēpe, Casus.
Casus autem sunt duo. Actus & Ablatiuus.
Præpōnes Acti casus sunt. Ad, apud, ante, aduersum, eis, citra
circū, circa, contra, erga, extra, inter, intra, infra, iuxta, ob, po-
ne, per, prope, propter, scdm, post, tras, præter, supra, circiter.
Præpōnes casus Ablatiui sunt. (usq. secus, penes.
A, ab, abs, cum, coram, clā, de, e, ex, pro, præ, palā, sine, ab, &
Præpōnes utriusq. casus sunt. In, sub, super, subter. Ctenus.

m y Pp

Præpones inseparabiles sunt. Di, dis, re, se, an, con, o.
Exempla singulariū in Donato. Præpones inseparabiles in
nrō sermone sunt particula El, Meg, Lē, fel, ala, & si qua
sunt his similes ut dimitto, El bozatzom. Occido, megēlōm
Ascendo, fel megeē, descendo, leßalloē auag ala megeē, ac
propterea non sunt in scribendo a uerbis separandæ. habēt
q̄ eandē ferē uī in nrā lingua quā καλι in græca. Addūt
enī uerbis quibus associantur εκτελσι hoc est intentionē
& uehementiā ut in his & similibus orōnibus cernere est Mit
to te, Bozatzlak tighedet. Dimitto te, el bozatzlak tighē
det. Cædo te, ōlleē tighedet. Occido te, meg ēlleē tighedet
Præpones quæ uerbis coniūgi nō possūt sunt apud & penes.
Illud q̄ non est ommittendū q̄ Præpones in nrō sermone non
semper præponuntur reliquis orōum partibus sed nōnunq̄
postponūt ut in illo tempore, Az hāōben. In domo, az
bazban, in agro az mezōn &c. Præponūtur his exco, Eimeg
&c. intro, be megeē, descendo, leßalloē &c.

INTERIECTIO est parsorōnis signi-
ficās mentis affectum uoce incognita.

13 Eö3be netis az föbefidnek egg riße
mel' lileknek indulattát iecézi esmeretlen
foual. Accidens Interfectionis.

Accidens Interiectionis.

Interiori Accidit unum tm Significatio scilicet.

SIGNIFICATIO INTERIECTIONŪ ī quadruplici est differentia. Aut enim per hūc postremā orōnis partem laticia mentis significamus ut *Eux, haia*. aut dolorem ut *heu, Jai*. Aut admirationē ut *Pape, aa, ee*. aut metum ut *atet, Im, lafs, lafs, lafs*.

